

ژیانی

ئافرو تە صالحە کار

کۆکردنە وە

خیزانی شەھید مامۆستا شاخەوان کۆیی

هەولێر
چاپی یەکەم
۲۰۰۹

مەندێ اقرأ الثقافی

www.igra.afsamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
براي دائلود كتاپهائى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

ژيانى ئافرەتە صالحەكان

كۆكردنەۋەي

خيزانى شەھىد مامۇستا شاخەۋان كۆيى

چاپى يەكەم

۲۰۰۹

ناسنامەى كتيب

ناوى پەرتوك : ژيانى ئافرەتە صالحەكان
ئامادەكردنى : خيزانى شەھيد مامۇستا شاخەوان
كۆمپيوتەر: نوسینگەى ھيوا
چاپى : چاپى يەكەم/ ۲۰۰۹

لە بەرپۈەبەرايەتى گشتى كتيبخانە گشتيەكان ژمارەى سپاردنى (۲۲۶) ى سالى (۲۰۰۹) ى پىندراوہ

مانى چاپ پارىزراوہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

سوره الاحزاب، الايه ٥٩.

ژبانی ئافره ته صالحه کان

پیشه کی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين
محمد وعلى اله واصحابه وازواجه أجمعين.

سو پاس بۆ خوای گه وره و بالاده ست که ئه م هه موو نازو
نیعمه ته ی خۆی پڑاندوو به سه رماندا، پتو یسته ئیمه ش
سو پاسی بکه ی نو، هه ولبده ی نو سه رخستنی ئاینه پیروژه که ی .
با ئیمه ش یه کیک بین له و ئافره ته ناودارانه ی ئیسلام که ناویان
تا هه تا هه تایه له میژوودا ده مینیتته وه، که به رده وام هه ولیان
داوه له پیناوه یانندی په یام و پاستی و پیروزی ئیسلام.
هه رچه نده ئازارو ناخۆشی زۆریان چه شتووه به ده ست بئ
برواکانه وه، به لام هه رگیز کۆلیان نه داوه. به لکو بۆته هۆی زیاتر
به رزبوونه وه ی باوه پیان به م ئاینه پیروژه.

هه ندیک که س برپایان وایه که ئافره ت ناتوانی هه مان ئه و
پۆله ی هه بیته وه ک پیاو، له گه یانندی ئاینی ئیسلام و نه نجامدانی
کاری سیاسي. ئه وه تا له سه رده می پیغه مبه ر (ﷺ) دایکانی
موسلمان و ئافره تانی خوینده وار به شداری کاری سیاسي و
ئاینیان کردوو، پێگه چاره و پیشنیاری خۆیان داوه، بۆ نمونه:

ژبانی ئافره ته صالحه کان

پیشنیارو پښه ی دایکمان (أم سلمه) کیشه ی ناره زایی هاوه لآن به پښکه وتنامه ی حوده بیبه چاره کراوه، پیغه مبه ر(ﷺ) دلخوشی پروی تیکرد. نوینه رانی ئافره تان هه موو کیشه یه کی سیاسی و ئیداری و په روه رده بیان ده خسته به رده م پیغه مبه ر(ﷺ) وه ئه ویش دووباره به و هه موو لوتغه وه پښو شوینی کیشه کانی بۆ داده نان، ئیمامی بوخاری له ئه بو سه عیدی خۆدی یه وه ده گپښته وه که فهرموویه تی:

(ئافره تان هاتنه خزمهت پیغه مبه ری خودا(ﷺ) پبیان ووت: ئه ی پیغه مبه ری خودا(ﷺ)... پیاوان توپان له ئیمه داگیر کردوه، بۆیه ئیمه ش داوات لی ده که ین کاتی کمان بۆ دیاری بکه ی تایبته به خۆمان. ئه ویش واده ی دهرس پیتوتنی بۆ دانان). ئیمه ش باس له هه ندیک له و ئافره ته ناودارانه ده که ین که پاژه ی ئیسلامیان کردوه، باوه پ له دلپان جینگای خۆی کردۆته وه، بیگومان ئه م ئافره تانه زۆرن، ئه مانه ش که میکن له و نۆره.

خیزانی شه هید

م/شاخه وان کۆبی

۲۰۰۹/۱/۱۷

ژبانی نافرته صالحه کان

*دهروازه يهك له ژبانی خاتوو عائیشه

عائیشه کچی نه بو به کری صدیق^(۱) کوری نه بو قوحافه ی
کوپى عامرى کوپى ئیبن عمرى کوپى تهیمی کوپى موپه ی
کوپى که عبی کوپى لوئه ی، له تیره قوپه پیشه، له گه ل
پیغه مبه ر(ﷺ) له باپیره ی شه شه می (موپه ی کوپى که عب)
ده گه نه وه به کتر.

دایکی عائیشه ناوی ئوم پومانه، کچی عومهری کوپى
عویمهری که نانه یه، ئوم پومان هه رزوو ئیسلام بووه، بویه
ماله که یان ببوه مالى دووه می پیغه مبه ر(ﷺ)و، به بهرده وامی
سهردانی ده کردن.

خاتوو عائیشه له م دایک و باوک به پیزه له دایک بووه،
برایه کی دایک و باوکی به ناوی عبدالرحمن هه یه و، خوشک برایه کی
تری باوکی هه یه به ناوه کانی (عبدالله و اسماء)

(1) عائیشه دایکی ئیمانداران له نیتوان دوستانی و نه یاران، پرۆژه ی چرا.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

*ماره‌پرینی خاتوو عائیشه له پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)

له ته‌مه‌نی شه‌ش سالی عائیشه‌ی ماره‌کرد له‌مه‌ککه، وه له‌ته‌مه‌نی نۆسالی له مه‌دینه گواستیه‌وه، ته‌نها خاتوو عائیشه کچ بوو که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هینای، نه‌وانی تره‌موویان بیوه‌ژن بوون، نه‌و کاته‌ی که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نی عائیشه ۱۸ سالان بوو^(۱)، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رموویه‌تی: که‌س نه‌بووه له‌وانه‌ی داوای موسلمان بوونم لی‌کردبی که هه‌لوه‌سته‌یه‌کی نه‌کردبی و وه‌ستانیک‌ی نه‌بووی، ته‌نیا نه‌بو به‌کر نه‌بی، که داوای موسلمان بوونم لی کرد، به‌بی ته‌گه‌ره‌و وه‌ستان موسلمان بوو، به‌هه‌موو دل‌یکه‌وه ئیمانی هینا. جا بۆ مروفیک نه‌مه کرده‌وه‌و کۆششی بیت به‌رانبه‌ر ئاینه‌که‌ی، جیگای نه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) پاداشتی بداته‌وه‌و، به‌خه‌زووری خۆی بگیری‌ت و، که‌چه‌کی ماره‌ بکات^(۲).

- (1) حوکمی ئاهه‌نگ‌پان به‌ بۆنه‌ی یادی له‌دایک بوونی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان له‌گه‌ل گولب‌زیرکی کورت له‌ژيانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) پرۆژه‌ی چ‌را.
- (2) وه‌لامدانه‌وه‌ی چه‌ند په‌خه‌یه‌ک ده‌ریاره‌ی ئیسلام، نی‌زامه‌دین عبدالحمید، چاپی په‌که‌م، هه‌ولێر (۱۴۲۸ه‌ - ۲۰۰۸ز).

ژياني نافرته صالحه کان

که پیغمبر (ﷺ) بووه زاوای نه بوبه کړی باوکی عائشه،
 نه وه گوره ترين خه لات بوو يو (ابوبکر) له ژياني دا، وه باشتړين
 شينو ازش بووه يو بلاو کړنه وهی سوننه تو فرمان و حکومه
 شهرعی يه کان، به تاييه تيش نه و سوننه تو حوکمانه ی
 په يوه ست بوون به ژيان و کاروباری نافرته تانه وه هر يو يه ش زور
 له هاو له لان دهر باره ی هندیك حوکمی شهرعی که نالوژبوو
 لایان، پرسپاریان لی ده کړد، پیغمبریش (ﷺ) شایه تی زانین و
 له بهر کړدنې نه وه مو زانسته ی يو عائشه داوه و، فرمویو یه تی:
 (خذوا شطر دینکم عن هذه الحمیراء) واته (نیوه ی فرمان و
 حوکمه کانی نایینه که تان له م نافرته سورکه له یه وهر گرن) ^(۱).

له شه والی سالی (۱۱) ی پیغمبرایه تی پیغمبر ی
 خوا (ﷺ) خاتو و عائشه ی خوازینی کړدوه، له شه والی سالی
 یه که می کړچی دا گواستیه وه ^(۲).

-
- (1) له گه ل پیغمبران له قورنای پیروزدا، عقیف عبدالفتاح گیاره،
 وهر گیزانی کاوه مسته فا محمد. چاپی دووهم، هه ولیر، ۲۰۰۵ز.
 (2) گولوی سهرمور ژياننامه ی پیغمبر ی به زن، صفی الرحمن المبار
 کوفری، وهر گیزانی بکر حمه صدیق عارف، چاپی دووهم، ۲۰۰۶ز.

ژبانی نافره ته صالحه کان

په فتاری شیرین و جوانی خاتوو عائیشه ی دایکې ټیمانداران.
 دایکه عائیشه (خوا لئی پازی بیت) له خیزاننیکې دیندارو
 خواپه رست و پیغه مبه ر(ﷺ) و یست و ئیسلام دؤست چاوی
 به دنیا هه لهنه ناوه، وه کو بؤ خوی بؤمان ده گپړته وه باس
 ده کات و ده فهرمو ویت: (لم أعدل أبوی الا وهما بدینا الدین).
 واته: من له بهر مندالی فامم نه بووه باوک و دایکم بناسم،
 نه وان شوین که وتووی ئیسلام بووینه، که واته یه که م ماموستایی
 بریتی بووه له (نه بویکر) ی باوکی، که نه ویش یه که م قوتابی
 پیغه مبه ر خوابوو(ﷺ)، دایکه عائیشه خاوه نی خوړه وشتیکې
 په سهندو پاکو، په فتاری شیرینی جوان بوو له هه موو بواره کان،
 به پشستیانوی خوی گه وره هه ندیکې ده خهینه پروو:

۱- خوا په رستی دایکه عائیشه:

گومان له وه دانیه دایه عائیشه له هه موو که سیك نریکتر
 بووه له پیغه مبه ر(ﷺ)، خوا په رستی دایه عائیشه داده نریت
 به وینه یه کی جوان و پوښن و پووناکی خوا په رستی
 پیغه مبه ر(ﷺ).

ژبانی ئافره ته صالحه کان

أ- زۆر نووژی ده کرد به تاییه تی شه و نووژ، وه ک چاولیکردن و خو چواندن به پیغه مبه (ﷺ) له دوی ئیمامه وه نه نجام بدات، جاری واش ده بوو کومه له ئافره تیکی له لا ئاماده ده بوون، دوی بانگ و قامهت کردنی ئیمامه تی بو ده کردن.

ب- ده رباره ی پوڤووش، ده گینه وه که زۆر سه رگه رمی پوڤویان بووه، ئیبن سه عید له برازای دایه عائیشه وه ده گینه وه، که عائیشه دوانزه مانگ به پوڤوو بووه و له پوڤوانی زۆر گه رماشدا، هه ر چه ند نا په حه ت بووبی باکی نه بووه.

ج- چه ند جاریش له ژبانی پیغه مبه (ﷺ) و له دوی کۆچی دواشیدا، حه ج و عه مره ی به جی هیناوه.

۲- له خوا ترسانی دایکه عائیشه:

دایکمان عائیشه (خوا لی پازی بیته)، له دوی پیغه مبه (ﷺ) له هه موو کهس زیاتر خوی ناسیوه، بویه له هه موو که سیکیش زیاتر لی ترساوه، زۆر خو پاریزگار بووه له هه لوێستی، له په فتاری، له کرداری، له گوفتاری، هیچ کاتیکیش له خو بایی نه بووه به وه ی خیزانی پیغه مبه (ﷺ) بووه، یان جبریل سه لامی لی کردووه، یان کچی نه بو به کره، دایکه عائیشه

ژيانی نافرته صالحه کان

روژنیک له خزمهت پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌گریټ، چاوه‌کانی پر ده‌بن له‌فرمیټسک.

پیغه مبه‌ر (ﷺ) لټی ده‌پرسی، ئه‌ی عائیشه بۆ ده‌گریټ؟
 ئه‌ویش له‌وه‌لامدا ده‌فه‌رموټ: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ)
 ...بیری مردن و گورو دوا پوژو به‌هه‌شت و دوزه‌خم کرده‌وه، ئایا
 ئیوه له‌و پوژه که‌سو کارت‌ان له‌بیره؟ هه‌روه‌ها قاسمی کوری
 محمد (که‌یه‌کک بووه له‌قوتابی یه‌کانی دایکه عائیشه)
 ده‌گریټته‌وه‌و، ده‌لټ: که به‌یانیان له‌مال ده‌رده‌چووم،
 له‌پیشه‌وه سه‌رم له‌مالی دایه عائیشه ده‌دا تا سه‌لامی لی‌بکه‌م.
 پوژنیکیان رویشتم بینیم خه‌ریکی نوژی‌بوو، به‌پټوه وه‌ستابوو،
 ئایه‌تی ﴿فَمَنْ‌ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ الطور، الاية (٢٧، ٢٨). واته:
 (به‌هه‌شتیه‌کان ده‌لټن: خوی میهره‌بان چاکه‌ی له‌گه‌ل کردین و،
 له‌سزای دوزه‌خی پر ئیش و ژانی پاراستین... ی ده‌خوینده‌وه
 ده‌پاراپیه‌وه‌وه، ده‌گریاو، دووباره‌و چهند باره‌ی ده‌کرده‌وه،
 نه‌وه‌نده وه‌ستام، هه‌تا بیزاربووم و چووم بۆ بازار به‌لای کاری
 خۆمه‌وه، پاشان گه‌رامه‌وه‌و، نه‌و وه‌ک خوی هه‌ر به‌پټوه
 وه‌ستابوو، چاو به‌فرمیټسک بوو، نوژی ده‌کردوو، نه‌م

ژيانی نافرته صالحه‌کان

دوونایه‌ته‌ی دووباره ده‌کرده‌وه، ده‌گریاو، ده‌پاراپه‌وه، وه ده‌یفه‌رموو: (اللهم من علينا وقينا عذاب السموم، انك انت البر الرحيم). واته (په‌روه‌ردگار متمان‌ه‌مان له‌سه‌ر بکه‌و، به‌مه‌رحمه‌تی خۆت بمان پارێزه له‌سزای به‌ئیشی دۆزه‌خ. به‌پراستی تۆ چاکه‌ خوازیکی به‌زه‌یی).

۳- به‌ره‌که‌ت و پیرۆزی دایکه‌ عایشه:

له‌ به‌ره‌که‌تی دایکمان عایشه (خوای لی پازی بیټ)، دا به‌زه‌ینی ئایه‌تی ته‌یه‌موومه به‌هۆی ئه‌وه‌وه، وه‌ک ئاسانکاریه‌ک بو‌سه‌ر موسلمانان.

دایه‌ عایشه ده‌گپ‌رێته‌وه بو‌مان، ده‌فه‌رمویت:

ده‌رچووین له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)، هه‌تا گه‌یشتینه (به‌یدا)، ملموانکه‌که‌م لی که‌وتو، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌تا به‌یانی مایه‌وه، تاکه‌ دونیا پووناک بوو به‌دوای دابگه‌ریم، ئه‌وه‌بوو که پۆژ له‌ خه‌لکه‌که‌ بوویه‌وه، ئاویان له‌لانه‌بوو، خوای گه‌وره‌ قورئانی نارده‌ خواره‌وه تا به‌خۆل ته‌یه‌موم بکه‌ن، خوای گه‌وره‌ ئه‌م پوخته‌ته‌ی دایه‌ ئوممه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌هۆی دایکه‌ عایشه، (پیشه‌وا زه‌ه‌بی)

ژيانى نافرته صالحه كان

(په حمه تی خوی لی بیت) ده فەرمویت: (په روه ردگار کاتیک پوخسه تی موسلمانانی دا تیه مووم بکه ن، گه وره مان نه بوو به کر هاته لای دایه عائیشه، پی ی گوت: (سویند به خوا کچی خوم نه مزانی نه وهنده پیروزی لای په روه ردگار، به هوی مانه وهی تو خوی گه وره به رکه ت و ئاسانی دابه موسلمانان.

۴- شهرم و شکوی دایکه عائیشه:

شهرم و شکوی به شیکه له ئیمان، وهك خوشه ویستمان (فهرمویه تی: (الحیاء ن الايمان). دایکمان عائیشه نمونه ی ئیماندارى راسته قینه و په وشت به رزی بووه، له هه موو لایه نه کانه وه، له شهرم و شکویش، له لوتکه ی هره به رزدا بووه.

- پیاوړکی نابینا به ناوی (ئیسحاق) نه گپړپته وه، نه لی: چومه خزمه ت دایه عائیشه، به لام نه و چووه پشستی په رده وه: منیش ووتم: په رده ی بۆ چی یه؟ خوم نابینام! نه ویش له وه لامدا پیی گروتم: نه گه رتوم نابینی، نه وامن تو نه بینم!

- دواى کۆچی دواى پیغه مبه ری خودا (ﷺ) و نه بو به کرو ناشتنی هه ردوکیان، له ژوره کیدا که ده چووه ژوره وه خوی دانه ده پۆشی، ده یگوت: میړده که م و باوکم لیږه ن، به لام دواى

ژیانی نافرته صالحه کان

نوهی که گهره مان عومریش له وی نئژاو (پره‌زای خوی له‌سه‌ر بیټ)، نه‌گه‌ر بجووبایه ژووره‌وه، ته‌واو خوی داده‌پوښی وه‌کو شه‌رمیک بۆ عومه‌ر.

۵- زوهدو دنیا نه‌ویستی دایکه عایشه:

دایکه عایشه جوان له پاستی دنیا گه‌یشتبوو، ته‌واو ده‌یزانی ژیا‌نی که‌مو کورتی دنیا چه‌ند پوژیکه‌و ده‌پریته‌وه، دنیا شوینی مانه‌وه نیه، به‌لکو پردی په‌پینه‌وه‌و تاقیکردنه‌وه‌یه، بۆیه وه‌کو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دنیا به‌هه‌ند هه‌لنده‌گرت، خانووه‌که‌ی دایکه‌مان عایشه بریتی بوو له ژووریک به (مکھبط الوصي) ناسرابوو، چونکه وه‌حی زۆری تیدا هاتبووه خواره‌وه بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، خانووه‌که‌ی نووسابوو به‌مزگه‌وته‌وه، ده‌رگای له‌ناو مزگه‌وت بوو، ژووریک‌کی ساده‌و، که‌لو په‌لیکی یه‌کجار که‌مو ساده‌شی تیدا‌بوو، یه‌ک نوینیان هه‌بوو، چراشیان نه‌بوو.

که نه‌و پوژه چا زه‌یتی بۆ به‌کار هاتووه، پرسپویانه له دایکه عایشه، بۆچی ژووره‌که‌ت چرای تیدا نه‌بوو؟ له وه‌لامدا فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر پۆنی چرامان بووایه، له جیاتی نه‌وه‌ی

ژیانی نافرته صالحه‌کان

بۆچرا بیسوتینین خۆمان ده‌مان خوارد له باره‌ی زیان و گوزه‌رانیشه‌وه، دایکه عائیشه بۆ عوروه‌ی خوشکه‌زای باس ده‌کات که له‌ماوه‌ی دوو مانگدا له‌ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ئاگر نه‌کراوه‌ته‌وه، بۆیه عوروه ئه‌پرسیت: ئه‌ی به‌چی زیان؟ فهرمووی: خورماو ئاومان ده‌خوارد، به‌لام چه‌ند دراوسێیه‌کی ئه‌نساریمان هه‌بوو شیریان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ده‌ناردو، ده‌رخواردی ده‌داین، جارێکیان جابر چاوی به‌دایکه عائیشه که‌وت کراسێکی پینه‌کراوی له‌به‌ردابوو، پێی گوت: خۆزگه ئه‌م کراسه‌ت بگۆرپایه، ئه‌ویش ووتی: پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر پیت خۆشه‌ پیم بگه‌یه‌ته‌وه، ئه‌وا کراسه‌که‌ت نه‌خه‌ینه‌ لاوه‌ هه‌تا پینه‌ی ده‌که‌یتو، خۆراکیش بۆ مانگیك هه‌لته‌گریت). جا منیش ئه‌و فهرمانه‌ی که به‌سه‌رم داویه‌تی، ده‌ستکاری ناکه‌م، انشاء الله، تا پێی بگه‌مه‌وه.

عوروه‌ی کوری زوبیر ده‌لێت: چاوم لی بوو دایکه عائیشه حه‌فتا هه‌زاری دابه‌ش کرد به‌سه‌ر هه‌ژاران، که‌چی یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی ده‌دووریه‌وه، بینه‌کردنی جلو به‌رگ له‌و پۆژه هه‌رزانو پڕ له‌نازو نیعمه‌ته‌دا، پیشه‌ی دایکه عائیشه‌ی دونیا به‌که‌م گرېوو، له‌کاتی‌کدا که له‌هه‌موو که‌سیک زیاتر له‌لایه‌ن

ژياني ئافره ته صالحه كان

موسلماننوه چاودىرى دهكراو، خه لات و ديارى بۆ ده ناردرا، به لام
ئو چاوى له پيغه مبهري خودا (ﷺ) ده كردو، هه مووى
ده به خشيه وه به سهر هه ژارندا.

٦- جيهادو تىكۆشانى دايكه عائيشه:

يه كيك له و كارانهى به ره كه تدار له ژياني دايكمان (عائيشه)،
ئو لاپه ره پرشنگ داروجوان و بۆن خوشه يه كه كيشاويه تى له
تىكۆشان و خه بات كردن له گه ل پيغه مبهري (ﷺ) له گۆره پانى
شهرو جهنگدا، كه واته دايكمان عائيشه به شدارى جيهادى
كردووه، وهكو هه ئافره تىكى تر به بى جياوازي، ئه مهش له
چارچيوه ي ئو سنووره ي شرع بۆى داناون، له ئاودان و
برينپيچى و ئاماده كردنى خواردن.

له غه زاي ئو خود، دايكه عائيشه به ژدارى كرد به هه لگرتنى
ئو له سهر شانكه كانى، بۆ ئاودانى جهنگاوه ران، كه ئو كاته
هيشتا ته مه نى بچوك بووه، به لام به شدارى كرد بۆيه كه مجار،
وهك ئه نه سى كوپى ماليك ده گيژي ته وه، ئهركى دايكه عائيشه و
دايكى سه له مه خۆيان گورچ و گۆل كردبوو، جه رپه يه كى له سهر
پشتى به ستابوو، ئاويان ده گيژا به سهر تىكۆشه ران. هه روه ها

ژبانی نافرته صالحه‌کان

دایکه عائیشه له غه‌زای خه‌نده‌قو، غه‌زای به‌نی موسته‌لف به‌شداری کردووه‌و، خاوه‌نی ئازایه‌تی و جوامیږیه‌کی بی وینه‌بوو.

۷- پزیشکی دایکه عائیشه:

دایکه عائیشه ده‌ستی‌کی بال‌ای هه‌بوو له‌زانستی پزیشکی، له‌هه‌موو بواره‌کان تارپاده‌یه‌کی باش شاره‌زایی بووه، که‌ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی زیره‌کی و لی‌هاتووی و زانست فراوانی دایکمان عائیشه ئه‌گه‌یه‌نی، که له‌هه‌موو بواری‌کدا ئه‌سپی خوی تاوداوه، ئی‌بن عه‌بدولبیر ده‌فه‌رموویت: دایه عائیشه له‌ سێ زانست دا‌تاقانه‌ی چه‌رخه‌که‌ی بوو: زانستی فیه‌قی و، زانستی پزیشکی و زانستی شیعر.

ئه‌م زانسته‌ی ده‌ری ده‌خات که دایکه عائیشه ته‌نیا له‌زانسته ئیسلامیه‌کان شاره‌زا نه‌بووه، به‌لکو شاره‌زاییه‌کی زۆری هه‌بووه له‌ زانستی پزیشکی و په‌چه‌له‌کدا، عوروه‌ی کوری زوی‌یر خوشکه‌زای، سه‌ری سو‌رده‌می‌نی که چۆن دایه عائیشه شاره‌زایی له‌وه‌موو زانسته بووه، بۆیه پرسیار ده‌کات و ده‌لێ.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

ده‌تیینم له‌هه‌موو که‌س زیاتر شاره‌زایی فیهی، ئه‌لیم
بۆچی نا؟ هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ)، ده‌شت بینم
به‌میژوو په‌چه‌له‌ک و شیعره‌ی عه‌ره‌بی زانای، ئه‌لیم بۆچی نا؟
کچی ئه‌بوو به‌کره که له زانای قورپه‌یشه. به‌لام ئه‌وه‌ی
سه‌رم لیی سورماوه، شاره‌زایت له‌پزیشکی له‌کوی بوو؟
دایکه عائییشه‌ش له‌وه‌لامدا ده‌فه‌رمویت: به‌سه‌رنج دانی ئه‌و
ده‌رمانانه‌ی که پزیشکه عه‌ره‌بو عه‌جه‌مه‌کان بۆ پیغه‌مبه‌ری
خوايان (ﷺ) داده‌نا له‌کو‌تایی ته‌مه‌نی که نه‌خۆش ده‌که‌وت و
منیش پیم ده‌دا، یان له‌ده‌می خه‌لکی ده‌رمانه‌کان فیر ده‌بووم،
به‌لام ئه‌وه‌ی داخی دلێ عوروه‌بوو، خه‌لکی وه‌کو له‌باره‌ی
زانسته شه‌رعه‌کان پرسیاریان له‌دایه عائییشه کردووه، له‌باره‌ی
پزیشکی یه‌وه ئه‌وه‌نده پرسیاریان لی نه‌کردووه، بۆیه که کوچی
دوایی کردووه، ئه‌و هه‌موو زانسته‌ی له‌گه‌ل خۆی بردووه بی
ئه‌وه‌ی که‌س ته‌واو لیی فیریبی.

ژیانی نافرته صالحه کان

*خاتوو خه دیجه ی کچی خوه یلیلید:

یه که مین هاوسه ری پیغه مبه ر(ﷺ)ه، که خواستویه تی،
بیوه ژنیك بوو به ناوی خاتوو خه دیجه، ته مه نی(۴۰) سال بوو،
به لام ته مه نی پیغه مبه ر(ﷺ) ۲۵ سال بوو.

خاتوو خه دیجه پیش ئوه ی شووبکات به پیغه مبه ر(ﷺ)،
خیزانی (عتیق ی کورپی عانزی کوری عبدالله ی کورپی مغزوم
(بووه، کاتیک که عتیف مردووه، (ابو ها له ی کوری زرازه ی
کوری بناش التیمی) خواستویه تی، پاشان شووی کردووه به
پیغه مبه ر(ﷺ)، خه دیجه له گهل ئوه دا که به ته مه ن و
به سال اچووبوو، به لام خوشه ویسترین هاوسه ر بوو لای
پیغه مبه ر(ﷺ). هه میسه باسو خواسی خه دیجه ی له سه ر زمان
بووه، ته نانه ت لای هاوسه ره کانی تریش که دوی ئو
خواستوونی: ئه وانیش جوره غیره یه کیان بۆ دروست بوو
له کاتی باس کردنی دا.

عائیشه (خودای لی رازی بیئت) خیزانی پیغه مبه ر(ﷺ)،
ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا(ﷺ) له کاتی له مال ده رچوونی
هه ر باسی خه دیجه ی ده کرد، وه ستایشی باشی ده کرد، جاریک

ژيانى ئافره ته صالحه كان

له كاتى باس كردنى دا به جورىك تووشى ده مارگىرى بووم، كه گوتم به پيغه مبه ر(ﷺ)، (ئەرى ئەو ھەر پىرە ژنىك نە بوو كه پوشتو، خوداش لەو باشترى كرد به ھاوسەرت)؟

عائيشە مەبەستى خۆى بوو، پيغه مبه ريش(ﷺ) پەست بوو؟ گوتى: (نەو ەللا خودا لەو باشترى پى نە داوم، چونكه خەديجه ئەو ئافره ته خۆراگره بوو له كاتىك دا خەلك باوه پريان پى نە دەهينام، ئەو باوه پى پى هينام، كاتىكيش خەلكى بەدرويان دەخستەوه، ئەو برواى به ھەموو وتە يەكەم دەكرد).

لەدۆخىكدا خەلكى كۆمەك و يارمەتيان لى دەگرتمەوه، ئەو بە ھەموو مال و سامانى خۆى دالەتەوايى دەكردم، ھەروەھا خودا لەو كوپى پى بەخشيم، كه له ھاوسەرانى دوایمەوه كوپم نەبووه (1)، كەواتە ھۆكارو سەرچاوەى ئەم خوشەويستى يە، چاكە خوازى و وفادارى خەديجهو، زووباو پەيئەننى به پەيامەكەى بووه.

(1) لەگەڵ پيغه مبه ران له قورئانى پيروزدا، عفيف عبدالفتاح وەرگيراني كاوه مستەفا محمد، چاپى دووهم ھەولير، ۲۰۰۵.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ئەم ماوه‌ی له‌گەڵ ئەم نافرته به‌ریزه‌ی به‌سه‌ر بردووه، بیری له‌وه نه‌کرده‌وه ژنیکی تر به‌یڤیت، چونکه مرقییکی شه‌هوانی نه‌بووه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش، له‌ ولاتانی عه‌ره‌بی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا واباو‌بووه که‌پیاو چه‌ند ژنیکی هه‌بیته، به‌لام پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ژنی تری نه‌ده‌هیتا به‌سه‌ر خه‌دیجه‌دا^(۱)، بۆیه خاتوو خه‌دیجه‌ بووه ده‌سته‌پراستی پیغه‌مبه‌رمان(ﷺ)و، ئارامگی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ژیانیکی پر (سۆزو میهره‌بانیاں به‌سه‌ر ده‌برد، سێ سال پێش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) کۆچ بکات بۆ مه‌دینه، وه‌فاتی کرد، وه‌ دوو کو‌پو چوار کچی لی هه‌بوو^(۲).

(1) وه‌لامدانه‌وه‌ی چه‌ند په‌خنه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ئیسلام، نظام الدین عبدالحمید.

(2) حوکمی ئاهه‌نگیزان به‌بۆنه‌ی یادی له‌دایک‌بوونی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان له‌گەڵ گۆلبژیژیکی کورت له‌ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) پڕۆژه‌ی چا هه‌ولێر ١٤٢٩هـ.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

*خاتوو سه‌وده‌ی کچی زه‌معه:

له‌سالی ۱۰ی پښه‌مبه‌رایه‌تی، پښه‌مبه‌ر(ﷺ) سه‌وده‌می کچی زه‌معه‌ی خواست^(۱)، پښه‌مبه‌ر(ﷺ) دوا‌ی مردنی خاتوو خه‌دیجه به‌ماوه‌یه‌کی که‌م، پښ ئه‌وه‌ی له‌مه‌که‌وه بۆ مه‌دینه کۆچ بکات، سه‌وده‌ی کچی زه‌معه‌ی ماره‌کرد (که بپوه‌ژنیکی له ته‌مه‌ندا به‌ناو سالاچوو بوو). که پښتر خیزانی سکرانی کوپی عه‌مربوو، هه‌ردووکیان موسلمان بوون، به‌لام له‌به‌ر ئازاردانی کافرانی مه‌که‌که کۆچیان کرد بۆ حه‌به‌شه.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک گه‌رانه‌وه مه‌که‌که، به‌لام بینیان که کافران هه‌ر به‌رده‌وامن له‌سه‌ر ئازاردانی موسلمانانه‌کان، به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک هه‌ول ئه‌ده‌ن ئه‌وانه‌ی موسلمانن له‌ئاینه‌که‌یان وه‌ریان گێپن، به‌لام ئه‌مان له‌سه‌ر بیروباوه‌ری ئایینی خۆیان مانه‌وه^(۲).

(1) گولوی سه‌رمۆر له ژياننامه‌ی پښه‌مبه‌ری مه‌زن، صفی الرحمن المبارکخو‌ره‌رگێزانی بکر حه‌ممه‌ صدیق عارف.

(2) وه‌لامدانه‌وه‌ی چه‌ند په‌خنه‌یه‌ک ده‌ریاه‌ری ئیسلام. نظام الدین عبدالحمید.

ژبانی نافرته صالحه‌کان

پاش مردنی میړده‌ک‌ه‌ی، سه‌وده‌ی بی که‌سو بی
 سه‌رپه‌رشتیار ماوه‌ته‌وه، نه‌گه‌ر بۆ لای خزم و مال‌ه بابی
 بهاتایه‌وه له مه‌ک‌که، نه‌وا ناچاریان ده‌کرد له‌ئیس‌لام
 پاش‌گه‌زبیت‌ه‌وه، یان نازاریکی زوریان ده‌دا، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ)
 نه‌وه‌ی له‌خوی گرتو خواستی، ب و نه‌وه‌ی پیزی لی بنیت له‌سه‌ر
 راستی و پابه‌ندی به باوه‌ره‌که‌یه‌وه^(۱)،

* خاتوو حفصه‌ی کچی عومه‌ری کوری خه‌تاب:

دوای غه‌زای به‌در، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) حفصه‌ی کچی عومه‌ری
 کوری خه‌تتابی ماره‌کرد، که‌میړده‌ک‌ه‌ی له‌م غه‌زایه‌ دا
 شه‌هیدک‌رابوو، که‌ناوی (خونه‌یسی کوری حوزافه) بوو، حه‌فصه
 به‌مردنی میړده‌ک‌ه‌ی زور دلته‌نگو غه‌مگین بوو، به‌شیوه‌یه‌ک نه‌و
 غه‌مه‌ی پووی کرده باوکیشی، چونکه زوری خوش ده‌ویست^(۲).

(۱) له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران له‌قورئانی پیروژدا، عفیف عبدالفتاح، وه‌رگیرانی
 کاوه‌ مسته‌فا محمد.

(۲) وه‌لامدانه‌وه‌ی چه‌ند په‌خنه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ئیس‌لام، نظام الدین
 عبدالحمید.

ژيانی نافرته صالحه کان

دوای ته‌واو بوونی ماوه‌ی (عده) ی حفصه، باوکی واته (عومەر) حەزی دەرکرد مارە ی بکات له ئەبو بەکر، بۆیه چوو بۆ لای ئەبووبەکر، بەلام ئەو بێ دەنگ بوو، واته نه‌یویست، پاشان حەزی دەرکرد بیدات بە عوسمان، بەتایبەتیش کە لەم ماوه‌یه‌دا هاوسەرەکه‌ی (عوسمان) کە (رقیه) ی کچی پیغه‌مبەر بوو کۆچی دوای کردبوو، بەلام عوسمانیش نه‌یویست، پی‌ی گوت (جاری له‌م ماوه‌یه‌دا ناتوانم ژن بهێنم).

دواتر عومەری کورپی خەتاب ئەم باسە ی بۆ پیغه‌مبەری خودا گێڕایه‌وه، ئەویش فەرمووی حەفصه شوو به‌ پیاوێکی چاکتر له‌ عوسمان دەرکات، عوسمانیش نافرته‌تێکی چاکتر له‌ حفصه ده‌خوازێت.

دوای ئەوه پیغه‌مبەر (ﷺ) حەفصه‌ی له‌ عومەر خواستو، کچه‌که‌ی خۆشی (أم کلثوم) دا به‌ عوسمان^(۱).

(1) له‌ گەڵ پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌ قورئانی پیرۆزدا، عفیف عبدالفتاح، وه‌رگێڕانی کاوه‌ مسته‌فا.

ژیانی نافرته صالحه‌کان

که‌واته به‌کرده‌وه مانای فرموده‌که به‌دی هات، حفصه شووی کرد به پیاوځکی چاکتر له‌عوسمان، هه‌روه‌ها عوسمانیش نافرته‌تځکی چاکتر له‌حفصه‌ی هینا.

پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هه‌مان پله‌ی خزمایه‌تی به‌عومه‌ریش داوه، هه‌روه‌ک چۆن به‌ئەبوبکری صدیق دابوو که بوو به‌زاوای، ئەم فره‌ ژنیه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)، بو پته‌وکردنی په‌یوه‌ندی نځوان خۆی و هاوه‌له‌کانی بووه.

*زهینه‌بی کچی خوزه‌یمه:

دوای غه‌زای ئوحود، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) زهینه‌بی کچی خوزه‌یمه‌ی ماره‌کرد، ئەم نافرته‌ته نافرته‌تځکی زۆر سه‌خی و خیرخواز بووه‌و، زۆر سگی به‌هه‌ژارو لیقه‌وماوان ئەسوتاو، به‌پځی توانا ده‌ستی یارمه‌تی بو دريژ ده‌کرد، له‌به‌ر ئەمه‌ پځی ی ئەوترا(ام المساکین)، واته (دایکی هه‌ژاران).

چه‌ند مانگێک به‌سه‌ر هاوسه‌ریتی تی نه‌په‌ری، کۆچی دوایی کرد.

ژيانی نافرته صالحه کان

*زهینه بی کچی جه حش:

زهینه بی کچی پووری پیغه مبه‌ر (ﷺ) بوو، واته کچی (ئومه یه ی کچی عبدالمطلب) بوو، پیغه مبه‌ری خوا بویه ئه م بیوه ژنه ی خواستووه، تا کو هه ندیک دابو نه ریتی سه‌رده می نه قامی هه لوه شینیتته وه، چونکه زهینه ب نافرته تیکی قورپه‌یشی و ، له بنه ماله یه کی گه‌وره و ناسراو بووه، له وه پیش خیزانی (زهیدی کوپی حاریسه) بووه، زهیدی کوپی حاریسه ش به‌نده (عبد)یک بووه له مائی پیغه مبه‌ر (ﷺ) له لای خوئی و خه‌دیجه ی هاوسه‌ری بوو، به‌پیی دابو نه ریتی ئه و سه‌رده مه‌ش، به‌نده یه ک له مائیک بوایه به‌کوپی خاوه‌ن مال دادنه‌را، هه‌ربویه عه‌ره به‌کان زیدیشیان به (زهیدی کوپی محمد) ناوده‌برد.

خوای په‌روه‌ردگار سه‌ره‌تا خواستی وابوو (زهینه ب) ی خانه‌دان و خاوه‌ن پله‌و پایه بدریت به (زهید)، ئه‌مه‌ش تا قیکردنه‌وه ی خودا بوو بۆ زهینه ب بۆ تیکشاندن ی هه‌ستی شانازی به (ده‌مارگیری و تیره‌په‌رستی).

پیغه مبه‌ر (ﷺ) باسی خواستنی زهینه بی بۆ زهید کرد، به‌لام کاتیک زهینه ب ئه‌مه ده‌بیستیت قایل نابیت و، ئه‌م

ژيانی نافرته صالحه کان

شووکړدنه پټ ده کاته وه، به ټوی شانازی کړدنی به پله و پایه ی کومه لایه تی و بنه ماله که یه وه.

خوداش له م باره یه وه نه م فه رمایشته ی خوی له چهند ثایه تیک ده نږیته خواره وه، ده فه رموویت : ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ الاحزاب، الایه (۳۶).

کاتیک نه م ثایه ته هاته خواره وه، ئیدی زهینه بی بړوا دار مل که چی فه رمانه که ی پیغه مبه ر بووه، قایلش بوو به و شووکړدنه، به لام هیشتا ئیش و نازاری دهر وونی له ناخ دامابوو، چونکه ناچار کړد بوو به کاریک، زهینه ب شووی به زهید کړدوو، ماوه یه که له گه لی دا ژیا، به لام دواپی په یوه ندی نیوانیان به ره و خراپی چوو، چونکه هه میشته قسه ی په قی به میړده بی که سو عه شیرته که ی ده گوت، خوی به سهر باده دا، شانازی به پله و پایه کومه لایه تی یه که ی ده کړد، تا کار گه یشته نه وه ی زهید نه توانی له گه لی دا بژی و ته لاقی بدات، له م ماوه یه دا که زهینه ب زور په سستی ده کړد، (زهید) هه رده م ده چوه لای پیغه مبه ر (ﷺ)، سکالای حالی خوی لا ده کړد،

ژبانی نافرته صالحه‌کان

پیغه‌مب‌ریش (ﷺ) هه‌میشه ئامۆژگاری ده‌کرد که به ئارام ب‌یتو، هاوسه‌ره‌که‌ی به‌یلتیه‌وه.

دوای ته‌لاق دانی زه‌ینه‌ب، خودا فه‌رمانی به پیغه‌مب‌ر کرد که زینه‌ب بخوازیتو بیکات به‌هاوسه‌ریکی خۆی، تا‌کو ئه‌و بیدعه‌و دابو نه‌ریته شی‌واوه بس‌پ‌رتیه‌وه که بیدعه‌ی به‌کوردانان (بیدعه‌ی التبنی) بوو، چونکه به‌پ‌یی ئه‌و دابو نه‌ریته، زه‌ید به‌کوری محمد دان‌زابوو، پیغه‌مب‌ر (ﷺ) بۆی نه‌بوو هاوسه‌ری ته‌لاق دراوی زه‌ید ماره‌ بکاته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوايه ژنی کوپه‌که‌ی خۆی ده‌خوازیتیه‌وه.

جا بۆ له‌ناو‌بردنی ئه‌و جۆره دابو نه‌ریته ناش‌رینه، ده‌بوايه پیغه‌مب‌ری خودا سه‌ره‌تا له‌خۆیه‌وه ده‌ست پ‌ی‌ب‌کات. پ‌ی‌سا‌کانی ئ‌ی‌سلام‌یش به‌و جۆره ج‌ی‌گ‌ی‌رو په‌ی‌ره‌و بکات که خودا ده‌یه‌و‌یتو، فه‌رمانی پ‌ی‌ کردووه، به‌لام پیغه‌مب‌ر (ﷺ) س‌س‌تی ن‌واند له‌و کاره‌ی، له‌ترسی ئه‌وه‌ی که خه‌ل‌کی ت‌وانج‌ی ل‌ی ب‌ده‌ن به‌وه‌ی که‌خ‌یزانی کوپ‌ی خۆی ماره‌کردووه تا‌وه‌کو خ‌وای گه‌وره گ‌لیه‌یی ل‌ی کردو، له‌ ئ‌ایه‌ت‌یک‌دا پ‌ی‌ی فه‌رم‌و‌ی: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ الاحزاب، الایه (٣٨).

ژيانی نافرته صالحه کان

واته: ئەي محمد (ﷺ) باسی ئهوه بکه کاتیک دهتووت بهو کهسهی خوا نیعمهتی نازادی و پهروه ردهت له نزیکی خۆته وه پیداهه، هاوسه ری خۆت بهیلله ره وه لای خۆت که (زهینه ب)ه، له خوا بترسه و (ته لاقی مه ده)، ئەي محمد (ﷺ) شتیک له دل و دروونی خۆتدا دهشاریته وه که خوا دهیه ویت ئاشکرای بکات، له خه لگی ده ترسیت (که دهنگو باست بۆ دروست بکه ن، ژنی به ناو کوپه که ت ماره ده کهیت)، به لام خوا له پیشتره حسابی بۆ بکهیت و لی بترسیت، جا کاتیک زهید، بیزار بوو له زهینه ب و پیوستی پی نه ماو جیا بوونه وه تلاق کهوته نیتوانیان، ئیمه زهینه بمان له تو ماره کرد، بۆ ئه وهی هیچ شهرمه زاری و دل تهنگیه ک بۆ ئیمانداران دروست نه بیئت، له هینانی هاوسه رانی به ناو کوپیان، کاتیک بیزار ده بن و پیوستیان به یه کتر نامینیت، مه میشه فهرمانی خوا جیه جی کراوه.

که واته. پیغه مبه ر (ﷺ) ئەم ژن هینانه ی له بهر خوشی و رابواردن نه بووه، به لکو بۆ جیه جی کردنی فهرمانی خوا،

ژیانی ئافره ته صالحه کان

پوچەل کردنه وهی هه ندیک دابو نه ریتی نه قامی نه وسه رده مهی
عه ره ب بووه ^(۱).

خاتوو (ام سلمه) (هندی کچی ابی امیه):

پیغه مبه ر ^(ﷺ) له سالی چواره می کۆچی دا ئوم سه له مهی
ماره کرد، که ناوی هند بوو، ئەم ئافره ته هاوسه ری ابو سه له
بوو، که ناوی (ابو سلمه کۆپی عبدالاسد) بوو، کۆپی پوری
پیغه مبه رو، برای شیریش بوو، له کاتی خۆی پوه بیه شیر
دابوو هه ر دووکیان، ئەبو سه له مه له غه زای ئوحد بریندار
کراو، بهو برینه وه وه فاتی کرد، ئەمانه له مه ککه دهست
پتیه رسته کان ئەزه یه ت و ئازاری زۆریان دیت، له بهر ئەوه
بریاریان دا به ره و مه دینه کۆچ بکه ن، به لام که سو کاری ئوم
سه له مه ئەیان هیشت له گه ل ئەبوو سه له مه کۆچ بکات.

باشتر ئوم سه له مه هه لی بۆ پیککه وت، نه ویش کۆچ کردو،
له گه ل ئەبو سه له مه یه کی گرتیه وه. ئەم ئافره ته به سالآچوو،

(1) له گه ل پیغه مبه ران، له قوئانی پیروژدا، عفیف عبدالفتاح، وه رگێرانی
کاوه مسته فا.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

به‌مردنی می‌رده‌کە ی زۆر دلته‌نگو غەمباریو چونکه به‌چه‌ند منداڵیکه‌وه به‌ته‌نیا مایه‌وه که‌ماوه‌ی عیده‌ی ته‌واو بوو؟ جه‌نابی ئه‌بو به‌کرو جه‌نابی عومه‌ر، هه‌ریه‌که له‌ دوا‌ی یه‌ک داوا‌ی ماره‌کردنیان لی‌کرد، به‌لام ئه‌و پای بۆ که‌سیان نه‌نواند^(۱).

پاشان پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) خوازیینی کرد، له‌ وه‌لامی داخوازی یه‌که‌دا، به‌ پیغه‌مبه‌ری گوت: (من ژنیکی به‌ته‌مه‌نم، منداڵم زۆره‌و، ده‌بی‌ت به‌خێویان بکه‌م، پاشان من نافرته‌تیک‌ی زۆر ده‌مارگیرم).

پیغه‌مبه‌ریش(ﷺ) ده‌فه‌رمووی‌ت: (من له‌تو به‌ته‌مه‌نترم، منداڵه‌کانیش‌ت خودا سه‌رپه‌رشتیان ده‌کات، ده‌ریاره‌ی نه‌ریتی ده‌مارگیریش‌ت، له‌خودا ده‌پارێمه‌وه له‌دل‌تا نه‌یهێل‌یت^(۲). مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌م ژن هێنانه‌ی، بۆ پرێزلێنان له‌م نافرته به‌ته‌مه‌نه‌ بووه‌و، له‌ ئه‌ستوگرته‌نی ئه‌رکی منداڵه‌کان و خه‌لات کردنی‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌موو جیهاد و ئارام گرته‌نی بووه‌.

(1) وه‌لامدانه‌وه‌ی چه‌ند په‌خته‌یه‌ک ده‌ریاره‌ی ئیسلام، نظام‌الدین عبدالحمید.

(2) له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ران، له‌قورئانی پیرۆز. ع‌فیف‌عبدالفتاح، وه‌رگیرانی، کاوه‌مسته‌فا محمد

ژيانى ئافره ته صالحه كان

*خاتوو جويريەى كچى حارس:

پيغەمبەر(ﷺ) پيش ئەوەى سالى شەشەمى كۆچى تەواو
بيت بەماوہەكى كەم و جويريەى كچى حارسى مارەكرد، كە
سەرۆكى ھۆزى بەنو مصطلق بوو.

ئەم ھۆزە بەنھيىنى ويستيان بەسەر مەدينەدا بەدەن،
پيغەمبەر(ﷺ) كە بەمەى زانى، بپريارى دا دەست لەوان
بوەشيىنى، ئينجا لەگەل بەشيىك لەيارەكانى بەرەو ھۆزەكە
پويشتن، بەرەنگاريان بوون، پاش شەپيىكى كەم بەسەريان دا
سەرکەوتن، بەشيىكيان لى بەدىل گرتن، كە جويريە يەكك بوو
لەو ديلانە^(۱)، ئەم ئافره تەش دەيەويىت بەپارە خوى
پزگارېكات، لەكۆيلەيەتى ئازاد بيت، بۆ ئەم مەبەستە ديت بۆ
لاى پيغەمبەر پىي دەليىت: (ئەي پيغەمبەرئى خدا... من
(جويريەى كچى حارسى و كوپى ئەبوو زار)ى گەورەى

(1) وەلامدانەوہى چەند پەخنەيەك دەربارەى ئىسلام، نظام الدين
عبدالحميد.

ژيانی نافره ته صالحه کان

هۆزه کهم، وهك لای تۆش ئاشکرایه دووچاری مهینه تی بووم
 وهکه وتومه دهستی موسلمانیک که ناوی (سابتی کوری قهیس) ه.
 بپریم داوه له گهلی پیک بکهوم له سه ر کاری ئازاد بوونم،
 بۆیه ئیستاش هاتومه بۆ لای تۆ داوای یارمهتیت لی ده کهم،
 حیکمه تی پیغه مبه ری خودا به پره فتاریکی جوان و دروست
 ده رکه ون، که بووه هۆی ئازادبوونی سه رجه م دیلو کۆیله کان،
 ئه وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) له وه لامي قسه کانی جویرییه فه رمووی:
 (ئایا ده ته ویت له وه ش باشترت ده ست بکه ویت؟) واتا: باشت
 له ئازاد بوونی خۆی به ته نیا) ئه ویش پرسی: (له وه باشت چي به
 ئه ی پیغه مبه ری خودا)؟

فه رمووی: (من پیکه وتنی ئازاد بوونه که ت له ئه ستۆ
 ده گرم واته: (کری ی ئازادیه که ت ده ده م)، ئینجا ده تخوازم.
 ئه وه بوجویرییه ش به و په ری شادی و خوشحالی یه وه
 گووتی: (تۆر باشه ئه ی پیغه مبه ری خودا، منیش ئاماده م).
 جا کاتی که ئه م هه وال له لای موسلمانانه کان بلابۆوه و،
 بیستیان پیغه مبه ر (جوهیرییه ی کچی حارسی) خواستوه،
 گووتیان:

ژیانی ئافره ته صالحه کان

نابیت خزمه کانی پیغه مبهری بهنده و کۆيله بهیلینه وه، هه ر
بۆیه ش گشتی دیل و گیراوه کانی بهرده ستیان به پیاو ژن و مندال و
مال و سامانه وه ئازاد کرد.

له م باره یه وه خاتو عائیشه گووتوویه تی:

(پیغه مبهری خودا به خواستنی ئه م ژنه، سه د خیزانی له
(بنو المصطلق) (ئازاد کرد). به راستی نه مدیوه ئافره تیک به قه د
(جوهیرییه) سو د و خێرو به ره که تی به و راده یه بۆ هۆزه که ی خۆی
هه بیئت^(۱).

* خاتوو صفیه ی کچی حویه ی کوری ئه خته ب:

ئه م ئافره ته، کچی گه و ره ی جوله که کانی خه یبه ر بوو، پاش
سه رکه وتنی موسلمانانه کان له غه زای خه یبه ر، پیغه مبه ر (ﷺ)
صفیه ی کچی حویه ی ماره کرد، که له هۆزی (بنو النصیر
بوو)^(۲).

(1) له گه ل پیغه مبه ران له قورئانی پیرۆزدا، عقیف عبدالفتاح، وه رگێرانی
کاوه مسته فا محمد.

(2) وه لامدانه وه ی چه ند په خه نه یه ک ده رباره ی ئیسلام، نظام الدین
عبدالحمید.

ژیانی نافرته صالحه‌کان

پاش کورډانی (کنانه‌ی کورپی ابی الحقیق) ی هاوسه‌ری
 صه‌فیه، به‌هوی په‌یمان شکینه‌وه، که‌نیزه‌کان
 کوکرانه‌وه، به‌پی سیسته‌می جه‌نگی نه‌وکاته (دحیه) داوای
 کرد که نیزه‌کیکی بیه‌خشت، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمووی: نه‌و
 که‌نیزه‌که بۆ تو، (دحیه‌ش) صفیه‌ی هه‌لبژارد، پیاویک هاته
 خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ)، وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری
 خودا(ﷺ)، صفیه‌ی کچی حی که خانمی (بنی قریضة) و (بنی
 نضیره)، به‌خشبوته به‌(دحیه‌ی کورپی خلیفه). نه‌و خانمه بۆ تو
 باشتره، فهرمووی: پی‌ی بلّین با بیه‌نیته‌وه، که‌هینایه‌وه،
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمووی: که‌نیزه‌کیکی تربیه، ئینجا پووی
 کرده صفیه، بانگی کرد بۆ ئیسلام، له‌ویدا صفیه موسلمان بوو،
 پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) نازادی کردو، ماره‌ی کرد،
 نازادکردنه‌که‌شی کرد ماره‌یی بۆی^(۱).

خواستنی نه‌م ژنه، بۆ ریژلینانی و خه‌لاتکردنی ژنه‌که خوی
 بووه، چونکه نه‌م ژنه خانمی هه‌ره گه‌وره‌ی هۆزه‌که‌ی بوو، نه‌م

(1) گولاری سهرمۆر ژياننامه‌ی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن(ﷺ)، صفی الرحمن
 المبارکخوری، وه‌رگیزانی حمه‌ صدیق عارف.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

هۆزه‌ش، سه‌رسه‌خت‌ترین دوژمنانی موسلمانان بوون له‌و سه‌رده‌مه‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌م ژن هینانه‌شی، ویستوویه‌تی ئه‌م هۆزه بۆ لای ئیسلام رابکێشی، وانه‌یه‌کیان فێربکات له‌سه‌ر پێکه‌وه هه‌لکردنی ئاشتیانه‌و، به‌لاوه‌نانی دوژمنایه‌تی و ناکۆکی⁽¹⁾.

* رمله‌ی کچی ابوسفیان (ئوم حبیبه)

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، دوا‌ی ماره‌کردنی خاتوو صفیه، (ئوم حه‌بیبه‌)ی کچی ئه‌بوسوفیانی ماره‌کرد، که کاتی خۆی له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی که ناوی (عبدالله کوپی بعش) بوو موسلمان بوون، هه‌ردووکیان له‌به‌ر ناخۆشیان به‌ده‌ست بته‌په‌سته‌کانه‌وه، له‌مه‌که‌که کۆچیان کرده حه‌به‌شه.

له‌ئاین وه‌رگه‌راو بوو به‌دیان، به‌لام ئوم حه‌بیبه له‌سه‌ر ئاینی خۆی مایه‌وه، لێی جیا‌بۆوه، به‌ ناخۆشی و دل‌په‌ر غه‌می مایه‌و، نه‌یه‌توانی بگه‌په‌ته‌وه مه‌که‌که، چونکه ده‌یزانی

(1) له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ران له‌ قورئانی پی‌وژدا، ع‌فیف عبدالفتاح، وه‌رگێرانی کاوه‌ مسته‌فا.

ژيانى نافرته صالحه كان

ئەبوسوفيانى باوكى بەزۆرى لە ئاينەكەى وەرى ئەگىرپىو، پەوى پى ئەكاته، پت پەرسى ^(۱).

كاتىك پىغەمبەر(ﷺ) بەو دەزانى، نىردراوىكى خوى بۆ لای نەجاشى دەنىرىت كەپادشای حەبەشە بوو، تاكو ئەو ژنەى بۆ بخوازىت. ئەویش بۆى داوادمەكاتو، دەبىتە هاوسەرى پىغەمبەر(ﷺ).

ئەوەى بەپەوى لەم ژن مەتەنە دياربىت، ئەو نيازە جوانەى پىغەمبەر(ﷺ). كە ويستوویەتى ئەم ژنە خاوەن باوەرە قایل بکات و پىزى لىبنىت بەو خواستەى لەبەرانبەر خۇراگرتنى و پابەندبوونی بە ئىسلامەو، ھەرۆھا بۆ پاكىشانى دلى (ابو سفیان)ى باوكىشى بوو، كەسەرکەردەى قورەيش بوو، تاكو لە پادەى دوژمنایەتى یەكەى كەم بکاتەو بەرانبەر بە موسلمانان و، سۆزو خۆشەویستی بخاتە جى ^(۲).

(1) وەلامدانەوہى چەند پەخنەيەك دەربارەى ئىسلام، نظام الدين عبدالحميد.

(2) لەگەل پىغەمبەرەن لەقورئانى پىرۆزدا، عفيف عبدالفتاح، وەرگىزانى كاوه مستەفا محمد.

ژيانی نافرته صالحه کان

پوڙيڪ ته ٻو سو فياني باوڪي نوم حبيب، له به رڪاريڪ ده چي ته مه دينه، له وي پو ته کاته مالي نوم حبيب ي کچي، كه ته يه وي ته له سر جيگا كه ي پيغه مبه ر(ﷺ) دابنيشيت، كچه كه ي جيگا كه لول ته كات تا له سر دانه نيشيت، باوڪي پي ته لايته: بوجي جيگا كه ت لول كرد؟ كچه كه ي پي ته لايته: ته مه جيگاي پيغه مبه ره(ﷺ)، تو پياويكي بت په رستي، نابيت له سر ته م جيگايه دا دابنيشيت^(۱).

* خاتوو ميمونه ي كچي حارسي هالي:

له سالي حوته مي كوچي كه پيغه مبه ر(ﷺ) بو عومره به جيته ينان چوه مه كه، مه ميمونه ي كچي حارسي ماره كرد، كه خوشكي خي زاني جه نابي عه باسي مامي بو، پوري خالدي كوري وه ليد بو، ته ميس وه كو خي زانه كاني تري پيغه مبه ر(ﷺ). بيوه زن بو، به لام پيغه مبه ر(ﷺ) دوي ماره كردني ناوي ميمونه ي گوري، ته و تا فرته كه چاوي

(1) وه لامدانه وي چند په خنيه ك دهر باره ي نيسلام، نظام الدين عبدالحميد.

ژیانی ئافره ته صالحه کان

به موسلماننه کان كه وت كه چۆن عومره ئه كه ن، خوشی و گه شی پووی تیكرد، ئاره زووی موسلمان بوونی كردو، دلی به پیغه مبه ره وه (ﷺ) به ند بوو، ئه مه ی لای خوشکی دركاندو، ئه ویش به جه نابی عه باسی گوت، عه باسیش ئه مه ی به پیغه مبه ره (ﷺ) ووت، كه ئه مه ی بیست خواستی و کاری خواستنه كه شی وه ك پِزِلَیْنَانِیْكَ بوو بۆ پۆلی جوامیرانه ی تیره كه ی، كه به راستی هه رده م هاوکاری پیغه مبه ریان كردووه، یارمه تی و پشتگیریان كردووه، هه روه ها بۆ به جی هینانی ئاره زووی ئه م ئافره ته و، نرخ دانان بۆ موسلمان بوونی⁽¹⁾.

ئه م ئافره ته دواترین خیزانه كانی پیغه مبه ره (ﷺ) بوو، دوا ی ئه م ژنی دیکه ی ماره نه كرد، چونكه خودا له ئایه تی (٥٢) له سوپه تی الاحزاب پێی فهرموو: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءَ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾ الاحزاب، الایه ٥٢. واته: (له مه ودا ژن هینانی دیکه ت بۆ دروست نییه، هه روه ها دروست نیه ده ست له چه ند هاوسه ریکت به ربده یت و

(1) له گه ل پیغه مبه ران له قورئانی پیرۆزدا، عغیف عبدالفتاح، وه رگیزانی کاوه مسته فا محمد.

ژيانى ئافره ته صالحه كان

ئافره تى دىكه ي بىنيتە جىيان، هر چه ندىك جوانيانت به دل
بيت^(۱).

*زهينه ب غه زالى:

ناوى (زهينه ب) ه كچى (محمد الغزالى)، له سالى ۱۹۱۷
له خىزانىكى موسلماندا چاوى به دونيا هه لهنواوه.

باوكى زانايه كى گه وره ي ده رچوى ئه زهر بوو، هر له
مندالبيه وه باوكى گرنگيه كى زورى پىداوه، هه ميشه به (سيده
زينه ب) بانگى كردووه، ئه مهش له بهر ئه وه ي باوكى خه ويكى
بينى، له خه ويدا (زهينه ب) مه لوتكه بووه وه له ده ستى باوكى
ده كه ويته خواره وه، ناو قورپو ليته كه ي بق ده گه رپت، له و
كاتهدا سه ربه رزده كاته وه ته ماشا ده كات وا به باوه شى پياويكى
نورانى چوار شانه وه يه، پياوه كه ده يداته وه ده ستى باوكى،
ده لىت، (سيده زهينه ب) بگره، ئه م كچه ي تو روليكى گرنگى
ده بيت له خزمه ت ئىسلامدا باوكيشى ده لىت: تو كييت؟
ئه ويش ده لى: من (عومه ر كورپى خه تاب) ي باپيره تم.

(1) وه لامدانه وه ي چه ند ره خه يه ك ده رباره ي ئىسلام، نظام الدين
عبد الحميد.

ژیانی ئافره ته صالحه کان

ئیتەر باوکی ئاواته خوازی ئه وه ده بیته بیته پارێزه ری ئیسلام، هه می شه پێی ده ووت: کچم... ئه گه ر بمیتم ده تکه مه پارێزه ر، بۆ ئه وه ی به رگری له ئیسلام بکه ی ت، هه ر له مندالیشه وه به جه ماعه ت له گه ل باوکی دا نوێژ کردو وه، مندالانی کۆکردۆته وه تا کو ئامۆژگاریان بکات و وه نه یه یتشتوو ه به هه ندی یاری مندالان و شتی بێ بایه خه وه خه ریک بیت. خزمه کانی هه می شه لۆمه ی باوکی زهینه بیان کردو وه، ووتوو یانه، واز له م کچه بی نه، ئه وه ند ه نازی مه ده ری، با خۆی شر نه بیت، به لام باوکی شی له وه لامدا پێی ده ووتن، من ده زانم کچه که م چ گه وه ره یکه و، خه وه که ی بۆ ده گی پانه وه.

له ته مه نی (۱۰) سا لی دا باوکی کۆچی کردو وه، برا گه وره که ی له قوتا بخانه ده ری هێنا وه.

پاش چه ند سا لی ک، (ه دی الشعراوی) ده یه ویت ئافره تی کی لی ها توو بنی ریت بۆ (فه ره نس)، بۆ ئه وه ی بی ته پ سه پۆر له چه ند بواری کدا و، یه کی ک له وانه (پارێزه ری) بو و.

بۆ یه زهینه بیش بۆ هێنا نه دی ئاواته که ی باوکی، هه ول ی نۆدی دا وه ری بگرن، پاش مقابله وه ریان گرتن، چه ند مانگی ک خولی کیان بۆ کرد نه وه، له کۆتای ی خوله که دا پای گۆپی و بریاریدا

ژيانی نافرته صالحه‌کان

نه‌چیت بۆ فه‌په‌نسا. (هدی شعراوی) که وریایی و زیره‌کی ئه‌م کیزه‌ی به‌دی کرد، کردی به‌ئهدامی لیژنه‌ی به‌پتوه‌به‌ردنی کۆمه‌له‌ی نافرته‌تان، هه‌رچه‌ند ته‌مه‌نیشی که‌م بوو.

قه‌ده‌ری خوا وابوو، ئاگریک له‌ماله‌که‌یان به‌ربوو، ده‌ست و ده‌م و چاوی زۆر به‌خرابی سووتاند.

پزیشکی تایبته‌ ده‌هات بۆ ماله‌وه‌و پۆژانه‌ ته‌داوی یان ده‌کرد، پاشان زانی که‌ ده‌م و چاوی (مستوه) ده‌بیته‌، بۆیه له‌دلی خۆیدا دوعا ده‌کات و ده‌لی: خواجه ده‌م و چاوم چاک بکه‌ره‌وه، شهرت بیته‌ واز له‌ کۆمه‌له‌ی نافرته‌تانی (هدی شعراوی) به‌ینم، کۆمه‌له‌ی نافرته‌ ته‌ موسلمانه‌کان دابه‌م‌زینم، ئه‌و شه‌وه خه‌ویکی سه‌یر ده‌بینیت، له‌ خه‌ویدا باوکی و چه‌ند که‌سیک دین بۆ لای، گۆمه‌زکی گه‌وه‌رو مراوریشیان به‌سه‌ر شانه‌وه ده‌بیته‌، باوکی له‌ پارچه‌ قوماشیکدا ده‌م و چاویک ده‌رده‌هینیت و پیتی ده‌لیته‌: کچم ئه‌م ده‌موچاوه‌مان له‌ به‌هه‌شته‌وه بۆ هیناویت، ده‌یکات به‌ده‌موچاویدا.... پاشان خه‌ریک ده‌بیته‌ بگه‌رپته‌وه، ده‌لیته‌: باوکه‌ مه‌رۆن، به‌جیم مه‌هیلن، ئه‌ویش ده‌لی: نا کچم، تۆ هیشتا ته‌مه‌نت ماوه‌ که‌ خزمه‌تی ئیسلامی تیا بکه‌یت، خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه زۆر شادمان ده‌بیته‌.

ژيانى ئافره ته صالحه كان

به يانى ئو پۇڭه پزىشكه كه وهك پۇڭانى تر ديت و (لفاف) هكانى دهمو چاوى دهكات وه بۇ ئوهى ته داوى بكات، كه دهمو چاوى ده بينيت چاك بۇته وه، هاوار دهكات، خوا چاكي كرده وه، ئه مه چيه؟! ئه مه موعجيزه يه!! براكه ي ديت و ده لى: جه نايى دكتور زور سوپاست ده كه ين، تو حه زره تى عيسايت، وا توانيوته چاكي بكه يته وه، ئه ويش ده لىت: نه خىر وانيه، ته نها خوا به رهمى خوى ئه مشه و چاكي كرده ته، ده ستي منى تيا نيه ئيجا ده رواتو، پازى ناييت فلسيكت وه ربگريت، ئه ويش سوپاسى خوى كردو، هر له و كاته وه وازى هيتا له كومه لى ئافره تانى (هدى شعراوى) و، كومه له ي ئافره تانى موسلمانى دامه زراند كه له و كاته دا ته مه نى بيست سال بوو.

زه ينه ب غه زالى به هوى خۇپاگيرى له سه ر ئاينى ئيسلامو، بۇ پارىژگارى و خزمه ت كردنى به ئاينه كه ي، زور ئه شكه نجه و ئازارى سه ختى بينيوه، لي ره دا كه ميكت له ئه شكه نجه كانى له زيندانى جمال عبدالناصر باس ده كه ين:

له به ره به يانى ۲۰ى ئاب سالى ۱۹۶۵ له ناكاو چه ته كانى (عبدالناصر)ى تاغوت هه لىان كوتايه سه رى له ماله وه بارىكى

ژیانی نافرته صالحه کان

نائاسایان دروستکردو، پاشان برازایان دهستگیر کرد که له کۆلێژی مامۆستایان دهیخویندو، لای خاتوو زهینه ب بو، بۆ بهیانی پاش نانی نیوه پۆ، دیسان چهتهکانی تاغوت ههلیان کوتایه سهریان، دهستیان گرت بهسه ر ئه و شتومهکانه ی مابوون له خه زینه که یان.

ههروه ها دهستیان گرت بهسه ر نیوه ی مه کته به کهیدا، که ئه و کتێبهانه ی میژووی نوسینیان زیاد له سه د سالی تیپه ری بوو، له کتێبهکانی فقه و تفسیر و میژوو.

هه چه نه ده خاتوو زهینه ب ژۆر هه ولی دا بۆ وه رگرته وه ی کتێبهکانی، به لām سوودی نه بو. پاش چه نه ساتیکی که م، زهینه ب غه زالیان دهست گیر کردو، بردیان بۆ بهردهم زیندانی حربی، پاشان بردیان بۆ بهردهم پیاویکی که تهوزه له دا، به زمانیکی پیس پرسیا ری لیکرد:

تۆ کیت؟

ئه ویش ووتی: زهینه ب غه زالی جیبلی.

دواتر ووتی: ببه نه بۆ ژووری (٢٤)، پاش چوونی بۆ ناو ژووره که، ده رگا که داخراو کاره بایه کی به هیژ داگیرسا، که بۆ سزاو ئه شکه نه چه دانرا بوو، ژووره که پرپوو له سه گ، ئه مه نه ده ی

ژيانی نافرته صالحه‌کان

نه‌برد، ده‌رگا‌که داخ‌رابوو، سه‌گه‌کان په‌لاماریان دا په‌لاماری
 هه‌موو لاشه‌یان دا، سه‌رو ده‌ستو سنگو پشتو هه‌موو به‌شیک
 له‌گیانی. خاتوو زه‌ینه‌ب ده‌لټت:

له‌وکاته‌دا ده‌ستی کرد به‌خویندنی ناوه‌جوانه‌کانی
 خوای‌گه‌وره، به‌شه‌وقه‌وه‌چوومه‌باره‌گای‌خوای‌گه‌وره‌و، بانگم
 کرد: خواجه‌گیان....سه‌رقالم‌بکه‌به‌خۆته‌وه، خواجه‌گیان،
 له‌هه‌ستو نه‌ستمدا ته‌ن‌ها خۆت‌جی‌گیر‌بکه‌وه، هیمنی‌و‌نارامی
 ببارینه‌به‌سه‌ر‌دل‌مداو، شه‌هید‌بوونم‌به‌به‌نسب‌بکه، چ‌ند
 سه‌عاتیک‌تیپه‌ری، ئینجا ده‌رگا‌که‌یان‌کرده‌وه، ده‌ریان‌هینام، وا
 هه‌ستم‌ده‌کرد‌جلو‌به‌رگه‌کانم‌خه‌لتانی‌خوینه، به‌لام
 په‌روه‌ردگار‌به‌په‌حمو‌سۆزی‌خۆی‌پارستبوومی، ئه‌وه‌ی
 پیش‌بنیم‌نه‌ده‌کرد‌روویدا، جه‌ستم‌هیچی‌لی‌نه‌هاتبوو.

پاشان ده‌رگای‌زیندانی‌ژماره‌(٣)ی‌لی‌کرده‌وه، خستیانی،
 به‌جیان‌هیشت، له‌گه‌ل‌داخستنی‌ده‌رگا‌که، چ‌رایه‌که‌هه‌لگیرسا
 که‌له‌سه‌قفی‌زیندانه‌که‌دا‌چه‌سپین‌رابوو، پووناکیه‌که‌ی‌زۆر
 کاریگه‌رو‌سامناک‌بوو، که‌بو‌هیلاک‌کردنی‌نه‌فسی‌زیندانی
 یه‌کان‌دان‌رابوو، پاش‌ماوه‌یه‌که‌ده‌رگای‌زیندانه‌که‌کرایه‌وه‌و،

ژيانی نافرته صالحه‌کان

شه‌یتاننکی ره‌ش هات، پرسپاری پیداو‌یسته‌کانی لی کردم،
منیش وتم، دهمه‌ویت ده‌ست نویژ بگرم.

به‌وپه‌پی دپدانه‌وه ووتی: قه‌ده‌غه‌یه ده‌رگای زیندان
بکریته‌وه، قه‌ده‌غه‌یه ده‌ستنویژو ئاو خواردن، نه‌گه‌ر ده‌رگای
زیندان ته‌قه‌ی بیت پینج سه‌د قامچیت لی ده‌ده‌م.

بۆیه ناچار ده‌سته سپه‌که‌ی راخستو، ته‌یه‌مومی کردو،
نویژی شیوان و خه‌وتنانیکرد، دواتر پیتلاوه‌کانی خسته ژیرسه‌رو
پال که‌وت.

زیندانه‌که په‌نجه‌ره‌یه‌کی تیدابوو، ده‌یپوانی به‌سه‌ر خوار
خۆیدا تاغوته‌کان خاچکیان هینا که له ته‌خته دروست کرابوو،
چهند لاویکی برواداریان هینا و یه‌ک له‌دوای یه‌ک هه‌لیان واسینو،
قامچی بارانیان کردن، لاوه‌کانیش ناوی خویان ده‌برد، به
قامچی لی یان ده‌دانو، داویان لی ده‌کردن، قسه‌ی ناشرین به
زه‌ینه‌ب غه‌زالی بده‌ن، به‌لام لاوه‌کان پازی نه‌بوون، خاتوو
زه‌ینه‌ب ده‌لایت ده‌ستی نزاو پارانه‌وه‌م له‌باره‌گای خودا
به‌رزکرده‌وه، خواجه گیان.....من سه‌رقال بکه به‌زیکرو یادی
خۆته‌وه، خیر بخره دلی نه‌و لاوانه به‌و چه‌شنه‌ی خۆت پپی
پازیت، خواجه گیان ده‌نگی نه‌شکه‌نجه‌و ئازاریانم لی بگره.

ژيانی نافرته صالحه کان

خه وینین:

خاتوو زهینه ب ده لیت: نازانم چۆن خه وم لی که وت به ده م
 زیکرو یادی خواوه، به لام له م نووستنه دا خیرو چاکه ی تیدابوو
 خه ویکی موباره کم بینی که چواره م خه و بوو بینیم به پیغه مبه ری
 خواوه (ﷺ) له و خه وه دا له بیابانیکی به رفراوان دابووم چه ند
 وشتریکم بینی که وا که ژاوه یان به سه ره وه بوو، که ژاوه کانیش وا
 ده رده که وتن له نور دروست کرابن، له هر که ژاوه یه کیش چوار
 پیاوی تیدابوو پووی نه وانیش نورانی و پووناک بوون له پشتی
 نه وکومه له وشتره وه خۆم بینینه وه له و بیابانه فراوانه دا که بی
 کۆتابووله دوا ی پیاویکی مه زنه وه راوه ستابووم نه ویش په شمه ی
 ملی نه وکاروانه و وشتره ی گرتبوو که له ژماره نه ده هاتن. له دلی
 خۆمدا وتم تو بلیی نه وه پیغه مبه ر بیت (ﷺ) له م
 بۆچووانه دابووم پیی و وتم: زهینه ب له سه ر پی ی محمدی
 به نده و پیغه مبه ری خودایت، پرسیم گه وره م نه ی پیغه مبه ری
 خوا (ﷺ) من له سه ر پیی محمد به نده و پیغه مبه ری خوام؟
 جاریکی تر لیم پرسیه وه نه ی خۆشه ویست پیغه مبه ری نازیز من
 له سه ر پیگای محمد به نده و پیغه مبه ری خوام (ﷺ) ؟ فهرمووی
 درودو سلّوی خوی له سه ر بیت، زهینه ب ئیوه له سه ر حه قن،

ژيانى نافرته صالحه كان

زهينه ب ئۆوه له سهر حه قن، زهينه ب ئۆوه له سهر پښى محمدى بهنده و پښه مبهري خوان، كه له خه وه ستام وام ئه زانى هه موو بوونه وهر مولكى منه و به هوى ئه و خه وهى كه بينيم كاتى هه ستام نه مده زانى له كويم و هيج شوينه واريكى نازار نه ما له لاشه مدا ته نانه ت هاواره كانى نزيك په نجه رهى زيندانه كه م له بيو هوش چوبووه.

پوځى (٩)ى ئابى سالى (١٩٧١) پوځى كاريگر بوو، كاتى نافرتهى بهرپرسي زيندانه كه هاته ژوره وه وه به په له و شپړه بى پتوه دياربوو، هه والى ئه وى پيڙاگه ياند بهرپرسي زيندان دهيه وپت چاوى پى بكه وپت. ئه م هه واله زور پاي جله كانين و، له نه فسماندا ده مان ووت: تو بللى ي ئه م تاغوتانه چى تريان بو حه شارداين؟ ئايا تو بللى ي كه سو كارمان شتيكيان به سه رها تبيت؟ دهيه ها پرسيارى جوړاو جوړ به بيرمان داده هات، چووم بو مه كته بى بهرپرسي زيندان و، له وى فه رمانى نازاد كردنى پى وتم، زور هه والىكى سه رسوپه يته ربوو، من حوكمى ئه به دى

ژیانی نافرته صالحه کان

د رابووم چوڼ نازاد بکړیم^(۱)، (حه میده به تهنه به جی بهیلم،
حه میده ش به کیک بوو له نندامانی ئیخوانی موسلمین).

دلښ زور نارېحه ت بوو، غه مو په ژاره زال بوو به سهرمدا،
له ناخه وه هاوارم کرد: نه خیر... نه خیر نابیت شتی وا، ناچمه
دهره وه، حه میده به تهنه به جی ناهیلیم، ئیوه خاوه نی فیتنه و
ئاوشوبن، بهرپرسی زیندان هیوری کرده وه و، پی ی ووت:
ئمه فهرمانیکی سهره وه یه و، ناتوانین به رهنکاری بوه ستین،
هر به فهرمانی سهره وه به ندرایت و، هر به فهرمانی
سهره وه ش نازاد کراوی، ئیمه ش وه ک تو له بهرده م فهرمانی
سهره وه داین.

پاش چند ده قیقیه ک حه میده ناماده بوو له بهرده می
له ژووری بهرپرسی زیندان، بهرپرسی زیندان بانگی کرد بوو تا کو
هیوری بکاته وه، به راستی تاقیکردنه وه یه کی سهخت و گران بوو،
چوڼ من زیندان به جیب بهیلم، حه میده به تهنه به جی بهیلم؟ چوڼ
به تهنه به جی بهیلم له شویننه تاریکه دا؟! ئه مه سته ئه مهنده

(1) رښکارنکی ته مهنم، زهینه ب غه زالی، وه رگپړانی، رزگار کریم، ۲۰۰۷،

چاپی یه کم.

ژبانی نافرته صالحه‌کان

کاریکه‌ربوو، دهنګی حه‌میده له نه‌فسمدا ده‌زرنګاوه، دایه گیان....فه‌زلو په‌حمه‌تی خوایه، هه‌موو پروداوه‌کان به‌ده‌ستی خوایه‌و، هیچ کام له‌به‌نده‌کانی له‌بیر ناکات، وه‌ستانه‌که‌مان درېژه‌ی خایاند.

به‌پررسی زیندانه‌که به‌حه‌میده‌ی ووت: خوا حافیزی لی بکه‌وه، بکه‌پټوه بۆ زیندانه‌که‌ت، له‌وکاته‌دا هه‌موو گیانی له‌تاوا ده‌له‌رزی، یه‌کتریان له‌نامیز گرتبوو، فرمیسک به‌گۆنایاندا ده‌هاته خواره‌وه، هه‌ناسه برکټیان پټکه‌وتبوو، هه‌رچه‌ند ساتیکی برد حه‌میده‌یان لی دور خسته‌وه‌و، به‌ته‌نها له‌ژووری به‌پررسی زیندان مامه‌وه‌وه به‌خیرایی کاروباری ئازادکردنی بۆ پټ‌خست، له دل‌یشدا خه‌ریک بوو ده‌قی ناله‌ی ده‌کرد، چۆن من برۆم حه‌میده به‌ته‌نها بیټ؟! به‌چاویکی پر له‌فرمیسک و دل‌یکی برینداره‌وه، هه‌نگاوه‌کانی هه‌لگرت به‌ره‌و ماله‌وه. ئوتۆمبیل‌که به‌ریکه‌وت بۆ ماله‌وه.

به‌لام له‌ناکاو پټگه‌ی گۆری‌و، له‌به‌رده‌م بینای ده‌زگای ئاسایشی گشتیدا راوه‌ستا، خستیانه ژووریک و ده‌رگیان له‌سه‌ر داخست، له‌کاتژمیری دوانزه‌وه تا نیوه‌ی شه‌و، پاشان بردیان بۆ مه‌کته‌بیټک نه‌فسه‌ریکی لی دانیشتبوو، ده‌ستیان کرد به‌پرسیار

ژیانی نافرته صالحه کان

له باره ی ئیسلامو، پرسیان: ئایا سهردانی ئیخوان ده که ی کاتی
ئازاد بوویت؟

له و حاله ته دا زۆر نیگه ران بوو، خه یالی لای هه میده بوو،
چونکه دادپه روه ری نه بوو من ئازاد بکړم، هه میده ش به ته نها
بمینیته وه، به ده م ئه م پرسیارانه وه پتی وتن، ئیوه به ته مای
فیتنه و ئاشووبن، به لام خوای گه وره نایه لیت نیازتان بیتته دی،
ئه ویش ویی:

هیمن به ره وه خانم، وتی: ئیوه خه ریکی پلان گیرانن، به لام
خوای گه وره له پشته وه زال ده بیت به سهر هه موو شتیک دا،
وتی: حاجی ئه وه فه رمانی سهر کردایه تیه وه، ناتوانین لیتی
لابده ی، ئینجا بر دیان بۆ مه کته بی (ئه حمد روشدی) که قامچی
به کار ده هینا له دژی پیاوانی خواناس، زۆر نه فسی عه زیز بوو
له وه ی بنه وم له به رده م پیاویکی نه فس نه خووشی ناودا، کاتیک
چوو ه ژووره وه، داوای لیکرد دابنیشیت، پیروزیایی لیکردوو
ووتی: نابیی چالاکی ئیسلامی بکه م، ناش بیت سهردانی
براکانی ناو کۆمه لی (ئیخوان) بکه م، هاوکاریشیان هه ر
قه ده غه یه و، ده بی تاو ناتاو یکیش سهردانی مه کته بی ئه حمه د
روشدی بکه م.

ژيانی نافرته صالحه کان

—کاتیک قسه کانی ته واکرد، ووتی: ئه و قسانه ی ناراسته ت کردم هه موویان په ده که مه وه، به لکو فه رمانی نازاد کردنیشم ناویتو، داواکارم ئه م قسانه م بگه یه نیته به پرسان وه ده سبه جی بم گه پینه وه بۆ زیندانی قه ناتیره.

قسه کانی پی بریوو، به زه رده خه نه یه که وه ووتی: به هه ر حال، زۆریک له ئەندامانی ئیخوان له سه ر ئه و داویانه ریککه وتون له گه لمان.

به لام ئه ویش گووتی: من له خپرو چاکه زیاتر هیچم له (ئیخوان) نه دیوه، به لام ئه وه ی تو ده یلیت سبه باره ت به هه ندیک له ئەندامانی ئیخوان، من پاو بۆچوونم ناده م له سه ری بپواش ناکه م ئیخوان شتی وایان له ده ست بوه شیته وه. چونکه (ئیخوان موسلمین) هه لگرو میراتگری هه قن و، شه وو پۆژ بۆ ئه و هه قه ده سووتین تاسه رده که وین یان شه هید بوونیان به نسیب ده بیّت.

له م که ینو به ینه دا بوون، زهنگی ته له فۆن لیی داو، ئه حمه د روشدی هه لیگرت، باخۆم قسه ی له گه لدا بکه م. ئینجا ووتی به ریز مامۆستا (عبدوالمنعم) سلۆت لی بیّت، بفه رموو ئیمه پیویستمان به جه نابته، ده سکی ته له فۆنه که ی داناو،

ژیانی نافرته صالحه‌کان

ووتی: ماموستا (عبدالمنعم غه‌زالی) دیت بۆ ئیره، پاش چه‌ند ساتیک براکه‌ی هاتو، که چاوی پیکه‌وت ده‌ستی کرد به‌ گریان، نه‌حمه‌د پوشدی پیی ووت: من ده‌مه‌ویت تو بیت به‌دادوه‌ر له‌نیوان من و حاجیدا، چونکه جیاوازی له‌پاوی بۆچوونمان هه‌یه. براکه‌شی ووتی: حاجی له‌من گه‌وره‌تره‌وه، من برا بچوکی ئه‌وم، فی‌ری ئه‌وه‌ش نه‌بووم مونا‌قه‌شه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، زیاد له‌وه‌ش نه‌گه‌ر پیکه‌م بده‌ی ده‌لیم: حاجی زه‌ینه‌ب به‌لگه‌ی به‌هیزو‌پاستی پی‌یه.

نه‌حمه‌د روشدی وتی: باشه حاجی یاخو‌ا پیرۆزت بی‌ت. به‌لام حه‌قی پیکه‌ستنی سه‌ربازی ئیخوانت نه‌بی. ووتی: ئه‌و پیکه‌ستنه نه‌ینیه‌یه‌ی ئیوه باسو خواسه‌کانیا‌نتان دا‌رشته‌وه‌وه دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی ئیسلامی واجبه، تو‌یشوشیان بۆ گه‌یشتن، به‌و مه‌به‌سته، بانگه‌وازه بۆ لای خوا، هه‌روه‌ک چۆن پی‌عه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌گه‌ل هاوه‌لان بانگه‌وازیان بۆ کرد، هه‌ر ئه‌وه‌ش په‌یامی هه‌موو موس‌لمانیکه، نه‌گه‌ر ئیخوان بی‌ت یان نا. ئینجا له‌گه‌ل براکه‌ی چوه‌وه بۆ ماله‌وه‌و، سه‌عات (٣)ی به‌یانی بوو له‌پۆژی (١٠)ی ئابی سالی (١٩٧١) مه‌به‌ستی (حه‌میده قوتب)ی خوشکی (سه‌ید قوتب)ه.

*مهریه م کچی عیمران

خاتوو مریه م نافرته تیکی به پیزو دلسو بووه و، خوږاگر بووه
له سه ر ئاینه که ی و خودا په رستی.

خوای گه وره له قورئانی پیروژدا باسی ئه م نافرته خودا
په رسته ی کردووه و، فه رموویه تی: ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا * قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ
غُلَامًا زَكِيًّا * قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ
بَغِيًّا * قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ امْرَأً مَّقْضِيًّا * فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا * فَأَجَاءَهَا
الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا
مَنْسِيًّا * فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا *
وَهَزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا * فَكُلِي وَاشْرَبِي
وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أَكُلُمُ الْيَوْمَ مِنْسِيًّا * فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا * يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا

ژیانی نافرته صالحه کان

كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا * فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا * قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا * وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا * وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا * وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا * ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ * مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ * وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ * فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ * أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿سورة مريم، الآية (۱۷-۳۸)﴾

ئەي پيغمبەر (ﷺ) تو له قورئاندا باسي خاتوو) مەريەم) ي دايكى عيسايان بۆ بکه، که خۆی له کهسو کارى دروو خسته وه، بۆ خودا په رستى له لای پۆژه لاتى قودسه وه چوويه په نايهك، ئينجا له وشوینه دا، په رده به كى له نيتوان خۆی و قه ومه كهيدا، ئيمهش (جبرائيل) مان له سه ر شيوه ي ئاده ميزا دايكى پێكو پێكدا نارد بۆ لای، كاتێك مريەم جبرائیلی بيینی ترساوه، ووتی: من خۆم به خودای مهربان و خاوهن به زه یی ده پارێزم

ژيانی نافرته صالحه کان

له تۆ، جا ئەگەر تۆ له خودا دەرترسی، ئەو لەچۆ لێم
 دووریکهوه، جبرائیل پێی ی ووت: بێگومان من له لایه
 پهروهردگارتەوه نێردراوم بۆ لای تۆ، بۆ ئەوێ به فرمانی
 خودا مندالێکی زیرهك و پاك و بێ گوناھت پێی بیهخشم،
 مەریه مێش به ترسو شهرمه وه ووتی: جا من مندالم ده بێت؟ كه
 هێشتا مێردم نه كردووه، هێچ پیاویك نزیكم نه كه وتۆته وه!!

وه له و نافرته تانهش نیم كه به دپه وشت و داوین پیسن!!
 جبریل ووتی: ئەمە فرمانی خودایه و، واده بێت.
 پهروهردگارت ده فرموویت: ئەو كارە بۆ من زۆر ئاسانه. به پێی
 ئەوێ هێچ پیاویك توخنت بکه ویت، ده بهینمه دی. بۆ ئەوێ
 ئەمەش بێت به لگهیهکی تر بۆ خه لکی له سه ر تاكو ته نهایی و
 ده سه ته لاتێ من، ههروه ها بۆ ئەوێ ئەو مندال له پاشه پۆژدا
 بێت په حمه تیکی ئیمه بۆ به نی ئیسرائیل، به وێ كه ده بێت
 دوا پیغه مبه ریان، ئەوه یش بریارێکی خودایه و، ده بێت بێت دی.

پاشان جبرائیل فوویه کی کرد به سه ر مەریه مداو سکی پر
 بوو، ئینجا له ترسی ئەوێ خه لکی به داوین پیسی تاوانباری
 بکن، چووه په نایه کی دوور پاش ماوه یه ك ژانی مندالبوون نۆدی
 بۆ هیناو، به ره و په نای دارخورمایه ك رۆشت، لێره دا به دهم

ژیانی نافرته صالحه کان

ئازارەو ووتی: ئای خۆزگە پێش ئەمە بمردامیەو وەشتیکی
بێکەڵک بوومایەو وە هەر لەبەر بچووماوەتەو، بانگی کرد، بەلام
کی بانگی کرد؟

هەندێک دەڵێن: مەلانیکیەک لەخوار دارخورماکەدا بانگی
کردو، بە مەریەمی ووت! خەمبار مەبە، پەرەردگارت لەلای
خوارتەو وە جۆگە ئاویکی بۆ پەخساندوویت، هەندێکی تر دەڵێن:
عیسا بانگی کردووەو، ئەم قسەیهی بەدایکی ووت، تا
ببیتە موعجیزەیهک لە موعجیزەکانو، مایە دڵنەوایی دایکی
بیت. دار خورماکە پابووەشێنە، پووتەبێکی تام خۆش و گەییووت
بۆ دەکەوێتە خوارەو وە جە لەپووتەبەکە بخۆو، لەجۆگە کەش ئاو
بخۆو.

وە چاوپۆشنو بە بەمنداڵەکەتو، هیچ خەمو خەفەت
مەخۆ. ئەگەر کەسیکیش پرسایری ئەم منداڵە لێ کردی، بڵێ،
من نەزرم بۆ خودا کردووە کە ئەمڕۆ قسە لەگەڵ هیچ
ئادەمیزادیکدا ناکەم.

پاشان مەریەم منداڵەکە بە باوەشیەو وە هیئایەو وە بۆ ناو
کەسو کاری و خزمە نزیکەکانی. کاتێک قەومەکە ی ئەم
دیمەنەیان بینی، وتیان: ئەی مەریەم، بەراستی تۆ کاریکی زۆر

ژيانی نافرته صالحه کان

خراپت ته نجامداوه (مه به ستیان ئه وه بوو که تو له داوین پیسی
ئه و مندا له ت بووه، چونکه هیشتا شووت نه کردووه، تا بلتین ئه م
مندا له له میږده که ته).

خزمه کانی پټیان ووت: ئه ی خوشکی هاپوون.... تو نه
باوکت پیاوړکی خراپ بوو، نه دایکشت داوین پیس بوو. تو چوڼ
ئه و کاره پیسه ت ته نجام داوه؟! چوڼ مندا له ت بووه به یی
ئه وه ی میږدت هه بیټ؟! که به مهربه میان ووت: ئه ی خوشکی
هاپوون.

(مه به ستیان له وه توانچ گرتن له مریه م بوو، واته خو تو
به لای خو ته وه له خودا په رستیدا وه کو هاپوون بوویت، ئه ی چوڼ
ئه م کاره به د پره و شتیه ت ته نجام دا؟!)

(هاپوون یه کیک بووه له پیغه مبه رانی نه وه ی ئیسرانیل).
شایانی باسه ئه م هاپوونه جیا به له هاپووی برای مووسا
(سه لامی خودا له هه موویان بیټ). هه روه ک پشتر ووتمان مریه م
خوی یه کلایی کرد بۆ وه به خودا په رستی. باوکی که ناوی
(عیمران) بوو، که وره ی کاهینه کان بوو، کاتیک مرد، زه که ریا که
میږدی خو کشی دایکی مهربه مه بوو، چاودیری مهربه مه ی گرته
ئه ستوی خوی. مریه م له به رامبه ر ئه و توانچ تیگرته نه ی

ژيانی ئافره ته صالحه كان

قه ومه كهی، به ئیشارهت پیی ووتن: پرسیار له مندالله كه بکهن بزائن چۆن په یدابووه؟! ئه وانیش ووتن: جا ئیمه چۆن قسه له گهل مندالیک بکهین كه هیشتا ساوایه و زمانی نییه؟! عیسا هاته قسه کردن و پی ووت: به راستی من بهندهی خودام، خودا به تواناو فرمانی خوی له سکی دایکدا خولقاندومی، برپاری داوه كه گه وړه بيم بمکاته پیغه مبهرو، کتیبیکم بو بنیریت (مه به سستی ئینجیله). ههروهها کردومی به مایه ی خیرو به ره کهت له هه ر چیگه یه کدا بم.

ههروهها فرمانی پی کردوم تا له ژیان دایم نوێژ بکهو زه کات بدهم، ههروهها وای لیکردوم به چاکه و پێژه وه رهفتار له گهل دایکدا بکهم، وه نه یکردوم به كه سیکی نه گبهت و سه رکیش، سهلامی خودام له سه ر بیته له و پۆژه دا كه ده مرم، ههروهها له و پۆژه دا كه زیندوو ده کریمه وه. ئه وهی كه و ترا، قسه ی راست و ته واهه سه بارهت به عیسا ی کوپی مریه م. كه به فرمانی خودا به بی باوک له دایک بووهو، بهنده یه كه له بهنده کانی خودا، نهك کوپی خودا وهك هه ندیک له دیانه کان واده لێن. ههروهها خوداش نییه، وهك هه ندیکی تریان وایان دهوت. وه نه به شیكه كه سی بهش، كه هه مووی ده کاته وه یهك

ژيانی نافرته صالحه کان

خودا، وهك هندیكى تریان وادهلین، خودا هیچ كهسیكى نه كړدوه به كورې خوی، خودا دووړو به رزتره له وهی كه منډال یان كورې هه بیټ. نه گهر خودا بریار بدات له سهر دروستكردنی هر شتیک، نه و افرمان ددات به بوونی ده فرموویت بیه، نیت ددست به جی نه و شته ده بیټ. عیسی له سکی دایکیدا به بی باوك هیناوه ته بوون، هه روهك باوكه (ئاده م) یش به بی باوك و دایك له نه بوونه وه هیناوه ته بوون، هه روه ها له و قسانه ی كه عیسا به ساوایی به قه وه مه كه ی ووت، نه مه بوو وتی: به پاستی خودا په روه ردگاری منیش و ئیوه یش ه وه، نه و هه موومانى دورست كړدوه، جا كه واته به چاكی پیبه رستن.

نه مه به پرنگای پاستی ثاینى خودا. پاشان ده سته و تا قمه دیانه كان دهریاره ی عیسا بوون به چهند به شیکه وه و، هر به شه و جوړه بیروباوه پرکی دهریاره ی عیسا هیه، وهك سزای گه وره و به سوی ی پوژى دواى بو بی باوه پان بیټ، کاتیک كه له مهیدانى مه حشر كړده بڼه وه و، دیمه نیكى ترسناك ده بینن.

جوله كه كان ده یانووت و، ئیستاش ده لین: عیسا ژله و دایكى له داوین پیسیه وه هیناویه تی! دیانه كانیش بوونه ته چهندين به شی جوړاو جوړ، هر كومه له و به شیکیان سه باره ت

ژيانى نافرته صالحه كان

به عيسا جوړه رايه كى تايبه تيان هه يه. ئيمپراتورى روماني (قوسته ننتين) له سهرده مى خويدا كړبوونه وه يه كى زور گه وره ي بؤ قه شه و پوهبانه كانى ساز كړد، كه ژماره يان ده گه يشته (۲۱۷۰) كه س، تاده رياره ي عيسا له سهر يه ك قسه و يه ك بيروړا پيڅكې ون.

ئوانيش بوون به چهند به شيكه وه، هه نديكيان ووتيان: عيسا خودى خوايه و، له ئاسمانى هاتو ته خواره وه بؤ سهر زه وي!! چهند كه سيكي زيندو كرده وه، چهند كه سيكي تری مراندو وه پاشان گه رايه وه بؤ ئاسمان!! هه نديكي تريان ووتيان: عيسا كورپى خودايه!! كومه ليكي تريشيان ووتيان: عيسا به شيكه له سى به ش، باوك و كورپو روحى قودس!! (واته گيانى پيرورن).

هه نديكي ديكه يان ووتيان: خودا خودايه!! هه نديكي تريشيان پايان و ابو كه عيسا به نده و پيغه مبهري خودايه. جگه له وانه ش چهند رايه كى تر هه بوو، بؤيه نه يانتوانى هه موويان له سهر يه ك را كړيبنه وه و ئه وه په سهندبكه ن. ئاى له و پوړه وه دا (مه به ست پوړى قيامه ته)، كه ببينو ويستين بى باوه پان چهند به هيژه، هه موو شتيكي دژوارو ناخوش به چاكي

ژيانی نافرته صالحه‌کان

ده‌بینزو ده‌بیستن، به‌لام نه‌مړوکه نه‌و سته‌مکارانه له‌ژيانی
دونیاندا، له‌ناو گومپایی و ویل‌بوونیکي زور ناشکرا دان^(۱).

* غه‌زیه‌ی کچی جابری کوری حکیم

(نوم شوره‌یکي عامری):

(غه‌زیه‌)یان(غزیه)، نافرته‌تیکي نه‌نساری یه‌و، نه‌و
نافرته‌ته‌یه که‌خوی پیشکه‌شی پیغه‌مبه‌ری خدا کرد، چی
لیده‌کات پتی بکات، نه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خدا (ﷺ)
نیختیاری وانه‌بوو بیخوازی، به‌لام مه‌یدانی خزمه‌ت‌کردنی ئیسلامی
لی‌کرده‌وه، نه‌م نافرته‌ته تا شووی نه‌کرد، خوی ته‌رخان کرد‌بوو
بو خزمه‌ت‌کردنی بانگه‌وازی ئیسلامی، بانگ‌کردنی خه‌لک بو
دین.

نوم شریک له‌مه‌ککه داو له‌و سه‌ره‌تایه‌دا موسلمان بوو. ئیتر
به‌چپی ده‌ستی دایه خو پچه‌ککردن، له‌پښه‌گی نه‌و ده‌رس و
ناموزگاریانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوی دانا‌بوون تاوای لی‌هات
له‌بواری ده‌عوه‌کردن دا هه‌لکه‌وتو، له‌شیی ئیش‌کردنی

(1) قورئانی پیرۆز ته‌فسیری گولشه‌ن، سوره‌تی مه‌ریم.

ژیانی نافرته صالحه‌کان

نابه‌لاو، که‌وته کاری پښکڅستن، نوم شریک خوی ده‌کرد به‌ناو هه‌موو مالیکي قورپه‌یش داو، به‌نه‌یني ده‌ستی دابوه بلاو‌کردنه‌وه‌ی دین....

ئین حه‌جر له (الاصایه فی تمیز الصحابه) ک (٤٦٦) دا ده‌لیت: نوم شوپه‌یک تا مرد شووی نه‌کرد، به‌لکو به‌کجاری خوی به‌کلایي کردب‌ووه بۆ دینه‌که‌ی و، مال به‌مالی قورپه‌یش ده‌گه‌ړاو بانگی نافرته‌تانی ده‌کرد بۆ لای ئیسلام، تا وای لی‌هات خه‌لکی مه‌که‌که به‌کاره‌که‌یان زانی، فه‌رمانی گرتنیان بۆ ده‌رکرد. گرتیان و، پی‌یان ووت: نه‌گه‌ر له‌به‌ر عه‌شیره‌ته‌که‌ت نه‌بوايه، واو‌امان پی ده‌کردیت، به‌لام چی بکه‌ین، مه‌جبورین ته‌سلیمت بکه‌ینه‌وه.

ئه‌م نافرته به‌لیمه‌ته، پاش مردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به ئامانه‌ته‌وه که‌وته گێپانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌و، هه‌لویسته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ). ئیمامی بوخاری و ئیمامی موس‌لیم و نه‌بو داوود و ته‌رمزی و نحسائی و ئین ماچه)، فه‌رمووده‌یان له‌م نافرته‌ته‌وه وه‌رگرتووه^(١).

(١) په‌یامی خوشکان، گۆفاری به‌کی‌تی نافرته‌تانی موس‌لمانی کورد.

ژيانی ئافره ته صالحه کان

* نه سمای کچی نه بو به کر

ئه سما ئافره تیکی ناوداره، که باوکی و میړدیکی ناوداری
 هه بووه، وهکو کورپه کانیشی ناودار بوون، هه لویسته کانی مه زنی،
 هۆش و بیرو کرداری پیوه دیاربووه، ئافره تیکی خاوه ن باوه پو
 به وه فابوو بۆ پیره وه به رزو پیرۆزه کە.

به درێژیای ته مه نی ساتیک کۆلی نه داوه بۆ به رزکردنه وهی
 ئالای ئیسلام.

به شداری پووداوه گرنگه کانی کردووه له شه پو له ناستیدا.
 ئه م ئافره ته، ئافره تیکی بوو تالایی ژيانی چیژت به ئارامیکی
 زۆرو، شیرینی ژيانی چیژت به بی ئه وهی زیاتر هه نگاو بهاویژی.
 خاوه نی ئه قلو هۆش و هیمنی به کی وابوو، که وا له پووده وه کان و
 کاره ساته کانی ژيانی که م پیاو به رگه یان گرت.

میژووی ژيانی، چه ند به ندیکی بۆ ئه م ئافره تانه ی دوو چاری
 هه ژار بوونه وه. به دوا ی خو شی ژیان ده گه ری نو، وا ده زانن ژیان
 هه ر خواردن و جلو به رگ گۆرینه، له هه مان کاتدا، چه ند په ندیکه
 بۆ ئه و پیاوانه ی ئافره تیان لا که مه، ئه م ئافره ته (ئه سمای
 کچی نه بو به کر) ی هاوپی پیغه مبه ره (ﷺ)، باوکی به که م پیاو

ژبانی نافرته صالحه کان

بوو له دواى پيغه مېر(ﷺ) كه موسلمان بوو، ميړده كېشى
 يه كيڅك بوو له هاوړې نزيكه كاني پيغه مېر(ﷺ) و، يه كه م كه س
 بوو كه شمشيره كې له پړي ى خوا له كيلان دهره يناوه. ئه م
 پياوه ناوداره، ناوې (نوبيري كورې عه وام) بووه، كورپه شه هيدو
 نه به زه كېشى، ميرى ئيمانداران(عبداللّاي كورې زوبير) بوو،
 ئه سمای خاوه ن دوو پشتبه ند(ذات النطاقين)، ئه سما خوشكى
 حه زه تى عائيشه ى خيزانى پيغه مېر(ﷺ) حه فده مين
 ئاده ميزاد بوو كه باوه پرى به ئيسلام هينا. باوه پړكى وايه سهر
 هه ستو سوزى خوى له سهر سوزى باوه پړكى وا به سهر هه ستو
 سوزى له سهر سوزى دايكتيدا زال بوو. دگيرنه وه كه وا
 ئه و كاته ى هيشتا دايكى موسلمان نه بوو بوو. هاته سهر داني
 ئه سمارتور به گهرمى و به تينى خوشه ويستى دايكى گرتنه باوه ش،
 له پړ بېرى كه و ته وه كه دايكى هيشتا كافره، دهسته كاني
 له باوه شى دايكى شل بوون و دايكى له خوى دوورخسته وه. له بهر
 خويه وه گوتى: (كه سانېك كه باوه ريان به خواو رقرځي دوايى
 هه يه، دوستايه تيبه كى ناكه ن كه دوژمنايه تى خواو پيغه مېر
 بكات) ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ناردييه لاي عائيشه، كه به پيغه مېر(ﷺ) بلې:

ژیانی نافرته صالحه کان

ښايده بې دوتايسته تي دايکم بکەم که هيشتا کافره؟ پښه مېر
(ﷺ) فەرمووی باپيشوازي و دوستايه تي بکات ئيسلام فيري
کرد که وا ههستي پيروزي دايکتی نامری تاراده يه ک.

ده گيرنه وه کاتيک باوکی له مه کهه کۆچی کرد بۆ مه دينه،
چەند پوولو پارەيه کی هه يبوو له گه ل خوی بردی، بۆ نه وه ی
له مه دينه يارمه تي موسلمانانی پي بدات. له و کاته (نه بو
قوحافه ی) باپيري که هه ردوو چاوه کانی کوڤريوون، ده ی گوت
باوکتان خوی ليتان دوورک کرده وه، پولو پارە که شي ليتان
دوورک کرده وه، نه سما بۆ نه وه ی دلی باپيري بداته وه وه
باوکی له لۆمه ی باپيري رزگار بکات، چوو هه ندی ورده به ردی
خسته ناو کيسه يه ک و، خسته ناو کيسه يه ک و، خسته
ناوسندوقی پارە و پوله که و، به باپيري گوت: (وه ره سه يره که).
دهستي گرت و، خسته سه ري کيسه که. نه وسا باپيري گوتی:
که ر نه وه نده ی بۆ به جيپشتوون، باسی کردووه.

نه و پۆذه ی پښه مېر (ﷺ) و نه بو به کري باوکی به ره و
مه دينه کۆچيان کرد، کۆچ کردنيکی ئاسايی نه بوو، به لکو کۆچ
کردنيک بوو ژیانی نه ته وه يه کی گۆپی، په وتی کاروانی ميژووی
به لايه کی تر گۆپی، ته نها کۆچ کردنيک نه بوو له شار يکه وه بۆ

ژیانی نافرته صالحه کان

شاريکي تر، به لکو کۆچ کردنیک بوو زه نجیره یه کی بئ پسانه وه ی
 ره وتی موسلمانانان بوو له و خاکه وه به ره و دیمه شقو به سره و
 کوفه و به غداو قاهره و سهرمه قهندو دهله ی، بیروباوه پری
 ئیسلامیان به خه لکی جیهان راگه یاند.

له کۆچ کردنه که دا، پیغه مبه ر(ﷺ) و ئه بوبه کر بۆ چه ند
 پۆژیک له ئه شکه و تدا مابوونه وه، تا کو کافره کان له پشکنینیان
 سارد ده بنه وه. له م ماوه یه دا، ئه سما هه ولێکی بئ پسانه وه ی
 دابۆ گه یاندنی خواردن و خواردنه وه پێیان، به رگه ی هه موو زه برو
 زه نگی قورپه یشیه کانی گرتو، ترس خۆی نه خسته دلێه وه، تا
 جارێکیان ده سکی سفره که ی که خواردنی تیدا بوو پسا، ئه سما
 تا کو په کی نه که وی، پشت به نده که ی خۆی کرده وه و کردی
 به دوو که رته وه، که رتیکي له سفره که ی به ستو، که رته که ی
 تریشی کرده وه پشبه ندی و، خۆی گه یانده پیغه مبه ر(ﷺ) و
 باوکی!!

جا پیغه مبه ر(ﷺ) ناوی نا خاوه ن دوو پشبه ند،
 قورپه یشیه کان زانیان که وا ئه سما یارمه تی کۆچ کردنی
 پیغه مبه ر(ﷺ) ده دات، بۆیه ئه بو جه هل ویستی پئی
 بدرکینئ. خۆی گه یانده ئه سما، که ئه و کاته ئه سما نافرته تیکی

ژيانی نافرته صالحه کان

سك پړی شه کت بوو، کاتی ئه سما خوی راگرت له بهرانبه ر ئه بو
جه هل و، شوینی پیغه مبه رو باوکی پی نه گوت، ئه بو جه هل
نازاري دا به زلله يه کی وا گوارهی له گوچکهی پچراند.

پاشان ئه سما خوی بهر و مه دینه که و ته پړی و، دهشت و
دوئی ده بریت، که گه یشته ئه و لوتکه يه ی مه دینه ی لیوه دیاره و،
دار خورماکانی لی ده رکه وتن، ژانی مندالبوونی هاتی و،
(عه بدوللا) له دایک بوو، که به که م کورپه بوو له ناو موسلمانان
دوای کوچ کردن بۆ مه دینه له دایک بوو، ئه و کاته زوبیر ئه سمای
هینا، له ئه سپه که ی زیاتر هیچ شتیکی له ماله که یدا نه بوو.
ئه سما بهرگهی برسینتی و هه ژاری گرت و، ناگاداری میرده که ی
کرد، هه رده م خزمه تی ئه سپه که ی ده کرد چهند فهرسه خیک
ده رویشته، ناوکی خورمای ده هینا و ده یکتا و ده یدا به
ئه سپه که ی، بۆ ئه وه ی له جه نگدا به هیز بیت.

ده گپرنه وه جاریک پیغه مبه ر(ﷺ) ئه سمای دی ناوکی
خورمای پیبوو، بهر و مال ده گه رایه وه. پیغه مبه ر(ﷺ)
و شتره که ی بۆ نه وی کرد تا له پشتی خوی سواری بکات،
هه رچه نده ئه سما خوشکی خیزانی پیغه مبه ر بوو(ﷺ)، به لام
ئه سما سوار نه بوو، نه وه ک ئه مه ببیته جی ناره زایی

ژیانی نافرته صالحه کان

میرده کهي، نه و کاته نه بوو به کر غولامیکی پیدا، بۆ نه وهی له جیاتی نه و ئاگاداری نه سپه کهي زویږ بکات. پاش سه برو ئارامیکی زږد، یارمه تی زویږی دا بۆ کاری بازرگانی، تا له دوا پږ زویږ بووه خاوه نی ملیونه ها. زویږ پاش مردنی (۵ ملیون و دووسه د هه زار) دره می له پاش به جیما.

ئه سما له هه ژاری و دهوله مندیدا وهك يهك بوو، خاوه نی خیرو چاکه بوو، ئه سما له گه ل (سه فیه ی دایکی زویږ به شداری شه پی به رمووی کردوو، پاله وانانه جهنگا، ئه سما پږژیک له پږژان، بۆ به رگری له بیروباوه پی خوی، دهسته لاتی مردنی به سهر (عه بدوللای) کوپی دادا. کاتی عه بدوللای میری حیجازو عیراق و فارس و خوراسان بوو، نزیك بوو میسریش سه ری بۆ دابنه وینی، به لام (حه جاج کوپی یوسف سه قه فی) که سه رکرده ی له شکری (وه لید کوپی عه بدولمه لیک) بوو نه و ماوه ی نه دا. (پږژیکیان به عه بدولمه لیک کی کوپی مه روانی گوت: بمینیره بۆ سه ر عه بدوللای کوپی زویږ، من له و خه و مادیم که که و لم ده کرد).

پاشان هه جاج ده ره وه ی حیجازی گرت، عه بدوللای چوه لای ئه سما ی دایکی (که نه و کاته تابلتی پیرو نابینا بوو)، پیی

ژيانی نافرته صالحه کان

گووت: دایه گیان: (خه لکی به مانامه و نه هاتن، که سو کارو کورپه که شم لیم دورکه وتوونه وه، هیچ هیوايه کم نه ماوه، نه گهر واز له و دهسه لاتنداریه بهینم بۆ ئه وان، له مائی دونیا زۆرم ده دهنی، ئایا تۆچی ده لئی؟ نه سمای دایکی بیرکه وته وه که کورپه که ی بۆ سهر شوړی په روه رده نه کردووه، بۆ سهر به رزی په روه رده ی کردووه ده یه وی شانازی پیوه بکات، ده بی نیشانه ی خۆ بهخت کردنی پیوه دیاربیی. بۆیه پیی گووت: کورم... با مندا له کانی (به نی ئومه ی یه) گالته ت پی نه که ن.

تو به سهر به رزی ژیاوی و، به سهر به رزیش بمره. عه بدوللا گوتی: دایه گیان..... ده ترسم لاشه که م بشیوینن، له ت له ت بکه ن له پاش مردنم. دایکی فهرمووی: کورم به رخ که مرد، له که ول کردن و له ت له ت کردن ناترسی. ئه و سا عه بدوللا چووه دهره وه و له گه ل دوژمنه کانی جهنگا تا کوژرا. (نه گهر ئه م هه لویسته می نافرته تیکی کافر بوايه، ده یان کتیبیان له سهر ده نووسی). ئه و کاته ی حه جاج هاته لای نه سماو، پیی گووت: کورپه که ت باش نه بوو، بۆیه خوا واپیسوای کرد، نه سمای کوړو دل و دهره وون په وشه ن و پاک، فهرمووی: به خوا درۆت کرد، عه بدوللا گوپراهه لی دایک و باوکی بووه، نو یژکه ر پۆډوو گریوو،

ژيانی نافرته صالحه‌کان

به‌لام پيغه‌مبەر(ﷺ) ده‌یفه‌رموو: له (سه‌قیف) دوو درۆزن په‌داده‌بن، ئه‌وه‌ی دوايی له‌وه‌ی يه‌که‌م به‌دره‌وشت تړه، ئه‌وه تۆی. حه‌ج‌ج به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی فيّالو‌ی گووتی: خۆ دیتت چيم به‌ کورپه‌که‌ت کرد. ئه‌سما فه‌رمو‌وی: (به‌ئى...دونيات لى تیکدا، به‌لام عه‌بدوللا دوا پوژيی به‌هه‌شتی له‌تۆ تیکدا).

ئه‌سمای به‌رزو خاوه‌ن باوه‌پو ناودارو به‌جهرک، چه‌ند شه‌ويک پاش کوژرانی کورپه‌که‌ی سه‌ری نایه‌وه‌و، کۆچی دوايی کرد. ئه‌سما ته‌مه‌نی (١٠٠) سال بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا ددانه‌کانی هه‌موو ساغ بوونو، بیه‌و هۆشی له‌و په‌ری چالاکی دابوو^(١).

(1) نافرته ناوداره‌کانی ئیسلام، بلاوکراوه‌کانی پېژڼه‌ی چاپ‌کردنی ته‌فسیری قورئانی پېژۆز، (ع-ص-ک میران).

ژیانی نافرته صالحه کان

*دایکی عه ممار

یه کهم شهید له نیسلامدا

یه کهم نافرته بوو له میژووی نیسلامدا، به خوینی گه شی خوی، داری به رزی بیروباوه پی نیسلامه تی ناودا. نافرته تی بوو، به قهده ده زوویک سهره پای زه برو زهنگو نازاردان، له گه لی بیروباوه پی خوی دانه به زیو، مهردانه به رگی هه موو جوړه نازاردان پکی کافره کانی گرت.

ئه نافرته به رزه، به یه کهم شهید ناسراوه له میژووی پروداوه کانی نیسلامه تی. نیسلام به ناوی زیر ناوی (سومه ییه کچی خه یات) له تو مارگای شکواری خوی تو مار کردو، له پیشان دا که نیزه کی (ته بی حوذه یفه) بوو، به (یاسری کوپی عامری کوپی مالیک)ی به خشو کوپنکیان بوو ناویان نا (عه مار). سومه ییه و یاسرو عه ممار نازایانه به رگی نازاره تیژه که ی ئه بوو جهل و دارو دهسته که یان ده گرت، که چیا به رگی نه ده گرت، سومه ییه و عه ماری کوپی، له حوت موسلمانان بوون که نالای نیسلامیان به رز کرده وه. ئه م حوت که سه ش ئه مانه بوون: پیغه مبه ر (ﷺ) ئه بو به کرو بیلالو خه بیابو سوه ییبو عه مارو سومه ییه، (ئه بو جهل)

ژیانی نافرته صالحه کان

خوی سهرپه رشتی نازاردانی سومه ییهی دهکرد، له بهر تینی گهرمای پوژی مهککه دا چوار میخه یان کیشابووو، داوایان لی دهکرد لهم ئاینه نوئییهی په شیمان بیهته وه، به لام ئه و خاوه ن باوه رپه چو ن په شیمان ده بیته وه؟! چو ن جار یکی تر بنپه رستی بکات؟! ئه و خوايه ده ستردانه ناتوان پار یزگاری خو شیان بکه ن!! ئه و بتانه شایانی په رستن نین، که به وه موو زولم و زو رداره ی یه پازی ده بن. ئه و بتانه شایانی په رستن نین، که ری زینده به چال کردنی کیژوله کانی ده ده ن.

سومه ییه هه موو قین و هیژیک ی خوی کرده تو په له تفیک و، ده م و چاوی ئه بو جهلی پی سواغ کرد. ئه بو جهل چی بونه مایه وه بو هیشتنه وه ی ئاوی چاوی، نازایه تی خوی نواندو ده سستی دایه به رمیک و به هه موو هیژی خوی دای هیئایه سهر له شی سومه ییه ی، کو لنه ده رو ئیماندار..... هه موو دارو به ردو خاکی مهککه دهنگی دایه وه و، خوینی گه شیان خسته سهر ده سته کانیان و گه شاننه وه و، داری نازادی و باوه پی پیروزیان به خوین ئا و دران و، بهریان گرت، میژوو نووسه کان ئه و به شه ی مابوو له لاپه رهی شه هیدان، ناوی یه که م شه هیدی ئیسلامیان تو مار کرد. پیغه مبه ر (ﷺ) موژده ی به هه شتی پیدابوو، هه روه ها

ژیانی نافرته صالحه کان

ئەو کاتەى ئەبو جەهل لە شەپى بەدردا کوژرا، پيغه مبهەر (ﷺ) به عەمماری فەرموو: (ئیمړۆ خواى گەوره بکوژى دایکتى کوشتووه) ^(۱).

*خەولەى کچی ئەزوهى کندی:

لە ئافرەتە ئازاو بەجەرگو ناوداره کانی ئیسلام بووه، جەنگاوهرێک بوو لە مهیدانى جەنگ دا، دۆست و دوژمن شایهتى ئازایه تیان بۆ داوه، لەو جەنگانهى که موسلمانەکان لەگەڵ پۆمهکان کردیان، خەولهو زاری برای به شداریان تیا داکرد، پالەوانیتى و ئازایهتى خەوله، به ئاوى زیر له سەر لاپه پره کانی میژووى دا تۆمار کراوه.

ئەو کاتەى زاری برای به دهست پۆمهکان به دیل گیرا، خەوله خۆى پى نه گیرا، هیرشى کرده سەر دوژمن، به ته نیا ئەو سەر و ئەوسه رى به دوژمن ده کرد، ئەوه ندهى له دوژمن کوشت، تا به خوین له شى سوڕ هه لگه پابوو. (خالیدی کوپی وه لید) دهى

(1) ئافرەتە ناوداره کانی ئیسلام، بڵاوکراوه کانی پڕۆژهى چاپکردنى

تهفسیری قورئانی پیرۆز، (ع-ص-ک میران)

ژيانى ئافره ته صالحه كان

گوت: (دەبىي ئەم پالەوانە ئازايە كىيى؟! بەخو لەجىهاندا
 ويىنەي كەمە). ئەم پۆژە خەولە نەدەناسرا، چونكە بەجلو
 سەرپۆشى پەش خۆي پۆشى بوو، هەر وەكو ئاگر لەشكرى
 دوژمنى راودەنا، كاتى كەوتە ناو گىژاوى لەشكرە گەورەكەي
 دوژمن، موسلمانان دليان ئۆقرەي نەگرت. (رافعى كۆپى
 عومەيرە) گوتى: پەنگە ئەم سوارە پەش پۆشە (خالىد، بىي
 خۆي پۆشيبىي، بەلام ئەو كاتەي خالىدى دى، پىي گوت: ئەي
 ئەو پالەوانە دەبىي كىيى؟ خالىد گوتى: (بەخو منيش سەرم
 لەم جەنگاوەرە سورماو).

ئەوسا (رافع) گوتى: دەبىي ئىمەش هيرش بىيەن، تا ئەم
 سوارە لەناو گىژاوى لەشكرى دوژمن پزگارىكەين. موسلمانەكان
 هەمويان هيرشيان بىرە سەر كافرەكانو، ئەو پۆژە ئۆديان لى
 كوشتنو، گەرانەو ئۆردوگاي خويانو، دەوربا لەخەولەدا، بەلكو
 پىيان بلىي كىيە؟ بەلام وەلامى نەدانەو، خالىد لىي چووە
 پىشەووە پىي گوت: (پووپۆشەكەت لادە، تاكو بزانم كىيى؟
 بەلام خەولە پووى لى وەرگىزا. موسلمانان پىيان گوت: چۆن
 پوو لە سەركرەدى لەشكرى موسلمانان وەردەگىري؟
 ئەو ساخەولە بەدەنگىكى ئافره تانە بە خالىدى گوت:

ژیانی نافرته صالحه‌کان

(ئەى مىرى لەشكرى موسلمانان... بەخوا شەرم لیت كرد،
بۆیه پووم لیت وەرگێرا، من خەولەى كچى ئەزوەرم، بەدیل
گیرانى زدارى برام زانىو، خۆم نەگرتو، خۆم گەيانده لەشكرى
موسلمانان، خالید گووتى:

(خوا یاریی هێرش دەبەینو، زدار پزگار دەكەین،
موسلمانەكان هێرشیان برده سەر دوژمن، (عامرى كۆپى
تۆفەیل) دەلى: ئەو كاتەى هێرشمان برده سەر دوژمن، من
لەتەك خالید بوومو، خەولەش لە پێشەوه‌مان بوو، پۆمەكانى
بەل دەدا، واى لى كردن، تا پۆمەكان دەیان گووت: (گەر بهاتایە
هەموو موسلمانەكان وەكو ئەم سواره بوونایە، هێزمان نەدەماو
دەشكاین)، كاتى شەپ كەران لەیەك بوونەوه، خەولە پرسىارى
زدارى برابى كرد، بەلام كە زانى هێشتا پزگار نەبووه، دایە پرمەى
گریان، موسلمانەكان دلیان گرى گرت بۆى، تا خالید واى لیها،
ویستى دیسان هێرش بباتە سەر دوژمن، بەلام لەو كاتە هەندى
لە پۆمەكان خۆیان دایە دەستەوهو، خالید هەوالی زدارى لییان
پرسى، گوتیان كەوا لەگەڵ چەند سوارىكا بەپێگاوهیە
بەرەو(حمص)و، بۆ شارى پۆم دەینێرن، پاشان خالید چەند
سوارىكى لەگەڵ(رافعى كۆپى عومەیرە) نارد بەنویانەوه،

ژیانی ئافره ته صالحه کان

خهوله ش ماوه ی له خالید خواستو، له گهل (رافع) پوښت، تا به سواره کانی پښم گه یشتن، بوو به شه پریانو، له ناویان بردن و، زاریان پزگار کردو به یه کتر شاد بوونه وه.

له هه لویسته مه زه نه کانی خهوله نه وه بوو: نه و کاته ی خهوله و چهند ئافره تیکی موسلمان به ده ست پښمه کانه وه به دیل گیران، خهوله کوی کردنه وه و پپی گوتن: (ئیوه حه زده که ن بکه ونه بن پښمیک و مندالتان بیته به نده ی پښمه کان؟ گوتیان) مردن له و باشتره، به لام چیمان له ده ست دی؟ خهوله گوتی:

هه ر یه که ده ست بده نه ستونی په شماله کان و هیژش ده بهینه سه ر پاسه وانه کان، نه وسا هه ر یه که به ستونیکه وه هیژشیان برده سه ر پاسه وانه کان و، هه ندیکیان لی کوشتن و، پزگاریان بوو، له و ئافره تانه ی که له گهل یان بوو، عه فرای کچی غه فاری و دایکی نه بان و موسلمه ی کچی زراع و په وعه کچی عملون و سه لما کچی نعمان) بوون، خهوله له خه لافه تی حه زده تی عوسمانی کوری عه فان کچی دوا یی کرد. ^(۱)

(1) ئافره ته ناوداره کانی ئیسلام، له بلاوکراوه کانی پښډه ی چاپکردنی ته فیسیری قورنانی پښډه ع. ص. ک. میران.

ژبانی نافرته صالحه کان

***لوبابه ی کچی حارسی کوړی حوزنی نه نصاری**

(نوم فہزل):

نوم فہزل خیزانی عہباسی مامی پیغہمبہر(ﷺ) و دایکی
عہبدوللاو معیدو عوبدوللاو قثم و عبدالرحمن و کوپړهکانی تری
عہباسه، نوم فہزل ژنه خوشکی پیغہمبہری خواہ (ﷺ) واته
خوشکی مہیمونہی خیزانی پیغہمبہره، که دایکی هہموومانہو،
پوری خالیدی کوړی ولیدیشہ، دلین یہ کہم نا فرہت دوی
دایکمان خہدیجہ موسلمان بوویت نوم لوبابه بوہ.

لوبابه یہ کیځ بوہ له و نافرہ تانہی پیغہمبہری خودا(ﷺ)
تقد سہردانی کردوہو، پیزی لی ناوہو، تقد جار "قہیلولہی"
لہمالی دا کردوہو، دایکی لوبابه ناوی (ہندی کچی عہوف)ہ، کہ
دہوتریت بہ فہرترین نافرہت بوویت، ئەم ہیندہ بوہ، ئەوبو
پیغہمبہری خودا(ﷺ) مہیمونہی مارہ کردو، عہباس لوبابه ی
مارہ کرد.

حہمزہی کوړی عبدولموتہ لیبیش سہلمای کچی عومہیسی
مارہ کرد. نوم فہزل فہرموودہی تقدی لہ پیغہمبہر(ﷺ)
ریوایت کردوہو، لہوانہش کہ فہرموودہیان لی وەرگرتوہ.
(عہبدوللاو تمام، انسی کوړی مالیک، عہبدوللا کوړی حارس

ژیانی نافرته صالحه کان

هه ندىكى تىرش). خاوهنى شهش كتيبه كهش، فهرموده ي ئهم نافرته يان له كتيبه كانيان دا نووسييوه. ئهم ئاره ته سى (٣٠) فهرموده ي گيژاوه ته وه، بخارى و مسليم ههردووكيان به پيكيكه وتن فهرموده يه كي لوبابه يان هيتاوه و بخارى به ته نياو موسليميش به ته نيايه كي فهرموده يه كي تريان لى وه رگرتووه.^(١)

*رهبيعي كچى موعه وزه ي كورى عه فراء؟

به رهبيع نافرته تىكى ئه نصارييه و، له خيلى (نه جارييه كانه) يه كيكه له هاوه لاني پيغه مبهري خوا (ﷺ)، ههروهك پيوايه تيشى ههيه له پيغه مبهروه (ﷺ)، يه كيكه له نافرته تانه ي نزيكى ههيه له پيغه مبهروه (ﷺ) له (بيعه الرضوان) دا به شدارى كردووه، ئه و به يعه ته دا كه صه حابه دايان به پيغه مبهري خوا (ﷺ) كه شهري مان و نه مان بكن و نه نه ون. له زۆر شهردا (رهبيع) به شدارى كردووه، ئهركى موجهيده ي خوى هه لگرتووه، خوى ده لىت: ئيمه له گه ل

(1) په يمانى خوشكان، گوڤارى يه كيتى نافرته تانى موسلمانى كورد ١٩٩٥ ز.

ژيانی نافرته صالحه‌کان

پیغمبر (ﷺ) دا غه‌زمان ده‌کردو، تاومان ده‌گه‌یانده کون و قوژینی ره‌بیهی موجهیده‌کانو، خزمه‌تمان ده‌کردن، وه‌برینداره‌کانمان ده‌گواسته‌وه بۆ شوینی تیماکردن و، برینه‌کانمان ده‌پېچان، ئه‌و بریندارانه‌ش که په‌کیان ده‌که‌وت و توانای شه‌پکردنیا نهدمه‌ما، له‌گه‌ل کورژاوه‌کاندا ده‌مان هینانه‌وه بۆ مه‌دینه.

پیغمبر (ﷺ) خوا (ﷺ) ئه‌میشی خستبووه ریژی ئه‌و نافرته‌تانه‌ی زۆر زیاره‌تی ده‌کردن و، ده‌ست نویژی له‌ ماله‌که‌یاندا هه‌لده‌گرت و، نویژی تیدا ده‌کرد، هه‌روه‌ما نان و چیشتی ده‌ستی ده‌خوارد.

خالیدی کوری زه‌کوان ده‌لێت ره‌بیعی کچی موعه‌وزه بۆی گیرامه‌وه‌و، وتی: ئه‌و پۆژه‌ی شوم کرد، پیغمبر (ﷺ) خوا (ﷺ) هاته‌ ماله‌که‌م و، له‌سه‌ر ئه‌م فهرشه‌دا دانیشتوو که تو له‌سه‌ری دانیشتووی، له‌شایی یه‌که‌دا دوو جاریه‌مان هه‌بوو گۆرانی یان ده‌وت و ده‌فیان لی‌ ده‌دا، یادی رۆژانی پابردوویان ده‌کرده‌وه به‌ شیع‌ر. تاگه‌یشه‌ ئه‌م رسته‌یه‌ی که ده‌لێت:

(وفینا بنی یعلم ما فی الغد...) پیغمبر (ﷺ) فهرمووی :
ناواز له‌وه‌یان به‌ینه‌و، هه‌ر ئه‌وانه‌ی پیشووت بلیوه، ئه‌و که‌سه‌ی

ژیانی نافرته صالحه کان

ئەبو جەهلی کوشت، باوکی (ره‌بیع) بوو، که یه‌کیکه له پیاوه گه‌وره‌کانی (به‌در).

"ئەبو سه‌لمه‌ی کوپی عبدالرحمنو، سوله‌یمانی کوپی یه‌سارو، عوباده‌ی کوپی وه‌لیدی کوپی عوباده‌و، عه‌مری کوپی شوعه‌یبو، خالیدی کوپی زه‌کوان و که‌سانی تر) فه‌رموده‌یان لی‌وه گێراوه‌ته‌وه. له‌خه‌لافه‌تی عبدالملك کوپی مه‌پواندا وه‌فاتی کردووه.^(١)

*بالاترین شاعیر(خ‌نساء):

به‌ناویانگترین شاعیر له‌ناو شاعیرانی ئەو سه‌رده‌مه، (خ‌نساء) بووه‌ خ‌وای لی‌ پ‌ازی بی‌ت. به‌پ‌استی چاک‌ترین و زان‌ترین شاعیر بوو، له‌و کاته‌وه که گه‌یش‌ت به‌ ئی‌سلام، مو‌س‌لمان بووه، هه‌روه‌ها ئەم خ‌ات‌وونه به‌پ‌ێزه، له‌ناو مال‌و خ‌انه‌واده‌که‌ی به‌پ‌ێزو سه‌خ‌اوه‌ت ژیاوه، خ‌اوه‌ن دووب‌راب‌ووه، ئەوانیش به‌ناوی (سه‌خ‌رو معاویه)، به‌پ‌استی زۆر شانازی به‌هه‌ردوکیان کردوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی خ‌اوه‌ن چه‌ند په‌ه‌شتی‌کی جوامی‌رانه بوون، وه‌ك زۆر

(1) په‌یامی خوش‌کان، گۆفاری یه‌کی‌تی نافرته‌تانی مو‌س‌لمانی کورد ١٩٩٥ز.

ژيانی نافرته صالحه کان

پيژگرتنو نازاو دليرو سوارچاک و پيژان بوونو يارمه تي خه لکيان داوه، به تاييه تي (سه خر).

وه کوژراني براکاني: (معاويه و سه خر) زور کاريگه ري هه بوو له سهر دهر ووني و شيعره کاني پر بوون له غم و به ژاره که به سهر ياني هه لته دا. بو خوي ده لیت: پاش نه وان به رگي تازيه ي تا (۲۰) ي سال له بهر کردوه، وه هر شيعري به سهر سه خر هه لگوتوه، تا نه و کاته ي خوي بالاده ست ئيسلامي به خه لات بي ده به خشي، ئينجا خوي له شيعري نه قامي دور ده خاته وه، ده زاني که چهند له ناو گومرپايه کي خراپدا ژياوه، وه کاتيک که جهنگي قادسيه هاته پيش، هر چوار کوره کاني خوي کوکرده وه، وه سيه تي بو کردن و پي فهرمون: تيکوژن له پيناو خوي گهره نه وانيش جهنگان تا شهيد بوون، پاشان که هه واله کي پي گه يشت، زور سوپاسي خوي گهره ي کرد له سهر نه و پله و پايه ي که خوا پي به خشي، له پاش نه وان (۲۶) سال ژيا.

پاکي و بي گهردي بو خوي بالا ده ست، که گورانکاري به سهر بنده کاني دا ده هينيت له شين و گريان و هاواري نه قامي. له (۳۰) سي سال ژيانی تيدا به سهر بردووه، بگوريت بو

ژيانی نافرته صالحه کان

خوږاگرتن و نارامی و دلنیا بوون له سهر پاداشت و هرگرتن و، نومید بوون به به خشینی خوی به خشر، پاکي و بیگهردي بۆ نه و، به پاستی باوه پری پاسته قینه نه گهر په گي له ناو دل دا پووا، نه و ده یگوړی و چاکسازي پی ده به خشی. وه دووری ده خاته وه له هه موو خراپه یه ک، وای لی ده کات، ریگه ی پاست بگریته بهر له نافرته تیکی شین گیر بۆ نافرته تیکی خاوه ن باوه پریکی به تین، تا وای لی هاتبوو له کاتی شه هیدبوونی چوار کوره که ی ده یگوت: (سو پاس بۆ نه و خودایه ی به پزیی کردم به مردنیان). وه له ناو شیعه ره کانی دا چه نده ها جوړ دیوانی هه یه، هه رکه سیك شیعه ره کانی بخوینیته وه زوړ کاریگر ده بیټ پی، له جوانی و پیکه ستنی شیعه ره کانی، که له پاستی دا تیپه پنه ده بوو، پاستیش نه بوايه نهیده گوت: انشاء الله به به رسوړو لی خو شبوونی خوی گه وړه بکه ویت^(۱).

(1) دلیل مکتب المرأة المسلمه، احمد بن عمر العزیز الحمدان، الجزء الرابع.

ژياني نافره ته صالحه كان

سهرچاوه كان

- ۱- قورناني پيرؤز ته فسيري كولشه ن
- ۲- عائشه دايكي ثيمانداران له نيوان دؤستان و نه ياران، پيرؤزي چرا، ۱۴۲۹ كؤچي ۲۰۰۸ ز، هوليئر
- ۳- حوكمي نامه نكيپران به بؤنه ي يادي له دايك بووني پيغه مبهري ئاخري زمان له گه ل
- ۴- گوليئيرت كورت له ژياني پيغه مبهري (ﷺ)، پيرؤزي چرا، ۲۰۰۸. چاپي يه كه م.
- ۵- وه لالم دانه وه ي چهند په خنه يه ك دهر باره ي ئيسلام، نظام الدين عبدالحميد ۲۰۰۷ ز هوليئر چاپي يه كه م.
- ۶- له گه ل پيغه مبهريان له قورناني پيرؤزدا، عفيف عبدالفتاح وه رگيپاني كاوه مسته فاه ۲۰۰۵ ز، هوليئر، چاپي دووه م.
- ۷- گولاوي سهر مؤر ژيان نامه ي پيغه مبهري مه زن، صفى الرحمن المباركوفري، وه رگيپاني بكر حمد صديق، عافر، ۲۰۰۶، چاپي دووه م.
- ۸- په يامي خوشكان گوفاري يه كيئي نافره تاني موسلمانى كورد
- ۹- نافره ته ناوداره كانى ئيسلام، بلاوكراوه ي پيرؤزي، چاپكردنى ته فسيري قورناني پيرؤز، ع. ص. ك. ميران.
- ۱۰- پؤزگارتيكى ته مه نتم، زه ينب غه زالى وه رگيپاني رزگار كريم، ۲۰۰۷، چاپي ستيه م.
- ۱۱- دليل مكتبه المراه المسلمه، احمد بن عبدالعزيز الحمدان، الجزء الرابع

ژيانى نافرته صالحه كان

پيرست

لا پره	بابهت
۵	پيشه کی
۷	ده روزه يه ک له ژيانى خاتوو عائشه
۲۰	خه ديجه کچی خوه يليد
۲۳	سه وده ی کچی زه معه
۲۴	حفصه ی کچی عومهری کوړی خه تتاب
۲۶	زهينه ب کچی خوزه يمه
۲۷	زهينه ب کچی جه حش
۳۱	نوم سه لمه
۳۳	جوه رييه ی کچی حارس
۳۵	صفیه ی کچی حویه ی کوړی نه خته ب
۳۷	ره مله ی کچی نه بو سوفيان
۳۹	ميمونه ی کچی حارسى ملالی
۴۱	زهينه ب غه زالی
۵۳	مه ريمه کچی عيمران
۶۳	غه زيه کچی جابری کوړی حکيم

ژياني نافره ته صالحه كان

٦٥	نه سمای کچی نه بوبه کر
٧٣	دایکی عه ممار
٧٥	خه وله ی کچی نه زوه ری کندي
٧٩	لوبابه ی کچی حارس کوپی حوزنی نه نصاری
٨٠	ره بیعی کچی موعه وه زی کوپی عه فراء
٨٢	بالا ترین شاعیر (خنساء):
٨٥	سه رچاوه کان